Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/68/EF**

af 16. november 2005

om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007	L 247	1	21.9.2007
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/37/EF af 11. marts 2008	L 81	71	20.3.2008
►**M3**	Rådets direktiv 2013/23/EU af 13. maj 2013	L 158	362	10.6.2013

Berigtiget ved:

►**C1**	Berigtigelse, EUT L 270 af 13.10.2007, s. 32 (2005/68/EF)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/68/EF

af 16. november 2005

om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring ([3]), Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring ([4]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring ([5]) er der fastsat bestemmelser om adgangen til at udøve direkte forsikringsvirksomhed i Fællesskabet.

(2) Disse direktiver udgør de retlige rammer for forsikringsselskabers udøvelse af forsikringsvirksomhed på det indre marked i henhold til både reglerne om fri etableringsret og reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser i medlemsstaterne for at gøre det lettere for forsikringsselskaber med hjemsted i Fællesskabet at dække forpligtelser inden for hele Fællesskabet og hermed gøre det muligt for forsikringstagerne at rette henvendelse ikke blot til forsikringsselskaber, der er etableret i deres eget hjemland, men også til forsikringsselskaber, der har deres hjemsted i Fællesskabet, og som er etableret i andre medlemsstater.

([1]) EUT C 120 af 20.5.2005, s. 1.
([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 7.6.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.10.2005.
([3]) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EFT L 79 af 24.3.2005, s. 9).
([4]) EFT L 228 af 11. 8. 1992. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.
([5]) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

▼B

(3) Den ordning, der er fastsat ved disse direktiver, gælder for direkte forsikringsselskabers samlede virksomhed, både direkte forsikringsvirksomhed og genforsikringsvirksomhed i form af overtagelser af genforsikring; genforsikringsvirksomhed, der udøves af særlige genforsikringsselskaber, er imidlertid hverken underlagt denne ordning eller nogen anden ordning reguleret ved fællesskabsretten.

(4) Genforsikring er en vigtig finansiel aktivitet, fordi den gennem en bredere spredning af risici på verdensplan giver direkte forsikringsselskaber mulighed for at øge deres tegningskapacitet med henblik på at engagere sig i forsikringsvirksomhed og yde forsikringsdækning og også for at reducere deres kapitalomkostninger; desuden spiller genforsikring også en fundamental rolle for den finansielle stabilitet, idet den er en afgørende faktor for at sikre en stærk finansiel stilling og stabilitet på de direkte forsikringsmarkeder samt i hele det finansielle system, fordi den inddrager betydelige finansielle formidlere og institutionelle investorer.

(5) Ved Rådets direktiv 64/225/EØF af 25. februar 1964 om ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for genforsikring og retrocession [1] afskaffedes de restriktioner i den frie etableringsret og den frie udveksling af tjenesteydelser, der er relateret til genforsikrerens nationalitet eller hjemsted. Det afskaffede dog ikke de restriktioner, der skyldes forskellene i de nationale bestemmelser om den forsigtighedsbaserede regulering af genforsikring. Denne situation har ført til store forskelle i omfanget af tilsynet med genforsikringsselskaber i Fællesskabet, hvilket skaber hindringer for udøvelsen af genforsikringsvirksomhed, f.eks. forpligtelsen for et genforsikringsselskab til at stille aktiver som sikkerhed for en del af de forsikringsmæssige hensættelser i det direkte forsikringsselskab og kravet om, at genforsikringsselskaber skal efterleve forskellige tilsynsregler i de forskellige medlemsstater, hvor de driver virksomhed, eller det indirekte tilsyn med de forskellige aspekter af et genforsikringsselskab, der udøves af de kompetente myndigheder for direkte forsikringsselskaber.

(6) Handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser har peget på genforsikring som en sektor, inden for hvilken der var behov for indgriben på EF-plan for at virkeliggøre det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden har betydelige finansielle fora som Den Internationale Valutafond og International Association of Insurance Supervisors (IAIS) fremhævet mangelen på harmoniserede tilsynsregler for genforsikringsvirksomhed på fællesskabsplan som et alvorligt hul i regelrammerne for finansielle tjenesteydelser, som burde udfyldes.

(7) Dette direktiv tager sigte på at indføre forsigtighedsbaserede regelrammer for genforsikringsvirksomhed i Fællesskabet. Det er en del af EF-lovgivningen på forsikringsområdet, der tager sigte på at virkeliggøre det indre marked inden for forsikringssektoren.

[1] EFT 56 af 4.4.1964, s. 878.

▼B

(8) Dette direktiv er i overensstemmelse med det bredere internationale arbejde, som er blevet udført vedrørende forsigtighedsregler for genforsikring, især inden for IAIS.

(9) Dette direktiv følger den fremgangsmåde i EF-lovgivningen, der benyttes inden for direkte forsikring, og som består i at gennemføre en harmonisering på de vigtigste punkter i det omfang, det er nødvendigt og tilstrækkeligt for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og forsigtighedstilsynsordninger, som vil gøre det muligt at udstede en enkelt tilladelse, som dækker hele Fællesskabet, og at anvende princippet om hjemlandstilsyn.

(10) Derfor er adgang til og udøvelse af genforsikringsvirksomhed betinget af en enkelt administrativ tilladelse udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvor genforsikringsselskabet har sit hjemsted. Med denne tilladelse kan selskabet påbegynde sin virksomhed overalt i Fællesskabet i henhold til enten reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser. Filialmedlemsstaten eller den medlemsstat, hvor der præsteres tjenesteydelser, må ikke kræve, at genforsikringsselskaber, der ønsker at udøve genforsikringsvirksomhed på dens område, og som allerede har fået en tilladelse i hjemlandet, ansøger om en ny tilladelse. Endvidere bør et genforsikringsselskab, som allerede har opnået tilladelse i hjemlandet, ikke underkastes det supplerende tilsyn eller den kontrol af deres finansielle soliditet, som udføres af de kompetente myndigheder for forsikringsselskaber, som er genforsikret i det pågældende genforsikringsselskab. Desuden bør medlemsstaterne ikke have lov til at kræve af et genforsikringsselskab, der har opnået tilladelse i Fællesskabet, at det skal stille aktiver som sikkerhed for sin andel af cedentens forsikringsmæssige hensættelser. Betingelserne for meddelelse eller tilbagekaldelse af en sådan tilladelse bør fastsættes nærmere. De kompetente myndigheder bør ikke meddele tilladelse eller forlænge tilladelsen til et genforsikringsselskab, der ikke opfylder betingelserne i dette direktiv.

(11) Dette direktiv bør gælde for genforsikringsselskaber, som udelukkende udøver genforsikringsvirksomhed og ikke er engageret i direkte forsikringsvirksomhed; det bør også gælde for de såkaldte »captive-genforsikringsselskaber«, som oprettes eller ejes enten af en anden finansiel virksomhed end et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller af en forsikrings- eller genforsikringskoncern, som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe ([1]) finder anvendelse på, eller af en eller flere ikke-finansielle virksomheder, som har til formål udelukkende at yde genforsikringsdækning for risici i de virksomheder, som de tilhører. Når der i dette direktiv henvises til genforsikringsselskaber, er captive-genforsikringsselskaber omfattet, undtagen når der er vedtaget særbestemmelser for captive-genforsikringsselskaber. Captive-genforsikringsselskaber dækker ikke

([1]) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

▼B

risici, der skyldes den eksterne direkte forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen udøver. Endvidere kan forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der tilhører et finansielt konglomerat, ikke eje et captive-genforsikringsselskab.

(12) Direktivet bør dog ikke gælde for forsikringsselskaber, som allerede er underlagt direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF; for dog at sikre, at forsikringsselskaber, som også udøver genforsikringsvirksomhed, er finansielt sunde, og at der tages højde for de specifikke forhold, der gør sig gældende for denne type virksomhed, i kapitalkravene til sådanne forsikringsselskaber, gælder bestemmelserne vedrørende solvensmargenen i genforsikringsselskaber i dette direktiv for genforsikringsvirksomhed, der udøves af disse forsikringsselskaber, hvis omfanget af deres genforsikringsvirksomhed udgør en væsentlig del af deres samlede virksomhed.

(13) Dette direktiv bør ikke gælde for en medlemsstats tilvejebringelse af eller fulde garanti for genforsikringsdækning, når medlemsstaten handler som genforsikrer i sidste instans ud fra hensynet til væsentlige offentlige interesser, navnlig når det som følge af en særlig markedssituation er umuligt at opnå tilstrækkelig genforsikringsdækning på markedsvilkår; i denne forbindelse bør manglende »tilstrækkelig genforsikringsdækning på markedsvilkår« hovedsageligt forstås som et markedssvigt, der er kendetegnet ved en tydelig mangel på et tilstrækkeligt antal forsikringstilbud, til trods for at urimeligt høje præmier ikke i sig selv medfører utilstrækkelig genforsikringsdækning på markedsvilkår. Artikel 1, stk. 2, litra d), i dette direktiv gælder også for aftaler mellem forsikringsselskaber, som direktiv 73/293/EØF eller 2002/83/EF finder anvendelse på, og som sigter på at samle erstatningskrav, der skyldes større risici såsom terrorisme.

(14) Genforsikringsselskaber skal begrænse deres målsætninger til udøvelse af genforsikringsvirksomhed og relaterede aktiviteter. Dette krav kan f.eks. tillade et genforsikringsselskab at udøve aktiviteter som statistisk eller aktuarisk rådgivning, risikoanalyse eller forskning på kundernes vegne. Det kan også omfatte udøvelse af funktionen som holdingselskab og virksomhed i relation til de aktiviteter i den finansielle sektor, der er omhandlet i artikel 2, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat ([1]). Under alle omstændigheder tillader dette krav ikke, at der udøves bankvirksomhed eller finansielle aktiviteter, der ikke er relaterede hertil.

(15) Direktivet bør præcisere de kompetente myndigheders beføjelser og tilsynsmidler. Det bør påhvile de kompetente myndigheder for genforsikringsselskabet i hjemlandet at føre tilsyn med genforsikringsselskabernes finansielle soliditet, navnlig med deres solvens

([1]) EFT L 35 af 11.2.2003, s. 1. Ændret ved direktiv 2005/1/EF.

▼B

og afsættelsen af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser og udjævningshensættelser og med, at disse hensættelser og reserver dækkes af kongruente aktiver.

(16) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have de nødvendige kontrolbeføjelser til at sikre, at genforsikringsselskaber udøver deres virksomhed på betryggende vis i hele Fællesskabet, hvad enten det sker i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser. De bør i særdeleshed kunne vedtage egnede beskyttelsesforanstaltninger eller pålægge sanktioner med det formål at forhindre uregelmæssigheder og overtrædelser af bestemmelserne vedrørende genforsikringstilsyn.

(17) Bestemmelserne om overdragelse af forsikringsbestande skal stemme overens med de enkelte tilladelser, der gives i henhold til dette direktiv. Bestemmelserne bør gælde for de forskellige former for overdragelse af forsikringsbestande mellem genforsikringsselskaber, såsom overdragelse af forsikringsbestande, som et resultat af fusioner mellem genforsikringsselskaber eller overdragelse af andre selskabsretlige instrumenter eller af forsikringsbestande af udestående tab ved overgangen til et andet genforsikringsselskab. Endvidere bør bestemmelserne om overdragelse af forsikringsbestande omfatte særlige bestemmelser for overdragelsen af forsikringsbestande af kontrakter, der er indgået i henhold til reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser, til et andet genforsikringsselskab.

(18) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det finansielle systems stabilitet. For at bevare oplysningernes fortrolige karakter bør antallet af modtagere være meget begrænset. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de betingelser, hvorunder ovennævnte udveksling af oplysninger er tilladt; når det endvidere er fastsat, at oplysninger kun kan videregives med de kompetente myndigheders udtrykkelige tilladelse, kan disse myndigheder i givet fald betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes. I denne forbindelse og med henblik på at sikre et passende tilsyn fra de kompetente myndigheders side med genforsikringsselskaber bør dette direktiv indeholde bestemmelser, der sætter medlemsstaterne i stand til at indgå aftaler om informationsudveksling med tredjelande, forudsat at de videregivne oplysninger er underlagt passende garantier om overholdelse af tavshedspligt.

(19) Med henblik på at styrke tilsynet med genforsikringsselskaber bør det fastsættes, at en revisor i de i direktivet omhandlede tilfælde har pligt til hurtigt at underrette myndighederne, hvis han under udførelsen af sit hverv får kendskab til forhold, som alvorligt vil kunne skade den finansielle situation eller den administrative og regnskabsmæssige organisation i et genforsikringsselskab. I betragtning af det tilstræbte mål bør medlemsstaterne fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i en virksomhed, som har snævre forbindelser med et genforsikringsselskab, konstaterer sådanne forhold.

▼B

Revisorernes pligt til i givet fald at meddele myndighederne oplysninger om visse forhold og beslutninger vedrørende et genforsikringsselskab, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i en anden virksomhed end et genforsikringsselskab, ændrer i sig selv hverken arten af deres hverv i den pågældende virksomhed eller den måde, hvorpå de skal udøve deres hverv i virksomheden.

(20) Der bør fastsættes bestemmelser for anvendelsen af dette direktiv på eksisterende genforsikringsselskaber, som allerede har opnået tilladelse eller har ret til at udøve genforsikringsvirksomhed i overensstemmelse med en medlemsstats bestemmelser inden dette direktiv finder anvendelse.

(21) For at et genforsikringsselskab skal kunne opfylde sine forpligtelser, bør hjemlandet forlange af genforsikringsselskaber, at de afsætter tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser. Størrelsen af sådanne forsikringsmæssige hensættelser bør fastsættes i overensstemmelse med Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ([1]), og for livsforsikringsvirksomheds vedkommende bør hjemlandet også kunne fastsætte mere specifikke regler i henhold til direktiv 2002/83/EF.

(22) Genforsikringsselskaber, som udøver genforsikringsvirksomhed inden for kreditforsikring, og hvis kreditgenforsikringsvirksomhed udgør mere end en mindre andel af deres samlede virksomhed, bør underlægges krav om oprettelse af udjævningshensættelser, som ikke udgør en del af solvensmargenen; disse hensættelser bør beregnes ved brug af en af de metoder, der er fastsat i direktiv 73/239/EØF, og som anerkendes som ækvivalente; endvidere bør dette direktiv tillade hjemlandet også at kræve af genforsikringsselskaber, som har hjemsted på dets område, at de opretter udjævningshensættelser for andre klasser af risici end kreditgenforsikring efter regler, der fastsættes af hjemlandet. I forlængelse af indførelsen af IFRS 4 (International Financial Reporting Standards) bør direktivet skabe klarhed med hensyn til tilsyn af udjævningshensættelser oprettet i overensstemmelse med direktivet. Da det er nødvendigt at revurdere tilsynet med genforsikring gennem Solvens II-projektet, tager dette direktiv imidlertid ikke højde for fremtidigt tilsyn med genforsikring gennem Solvens II.

(23) Et genforsikringsselskab bør råde over aktiver til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser og udjævningshensættelser, der skal tage hensyn til arten af de forretninger, som det udfører, bl.a. arten, størrelsen og varigheden af de forventede erstatningsbetalinger, med henblik på at sikre tilstrækkelighed, likviditet, sikkerhed, kvalitet, rentabilitet og matching i dets investeringer, idet selskabet skal sikre en passende diversificering og spredning af disse investeringer, så selskabet har mulighed for at reagere

([1]) EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16).

▼B

hensigtsmæssigt på skiftende økonomiske omstændigheder, bl.a. udviklingen på kapitalmarkederne og ejendomsmarkedet eller voldsomme katastrofer.

(24) Det er nødvendigt, at genforsikringsselskaberne ud over de forsikringsmæssige hensættelser råder over en supplerende reserve, en såkaldt solvensmargen, i form af frie midler og efter aftale med den kompetente myndighed af andre implicitte formuebestanddele, der skal beskytte dem mod negative udsving i deres forretninger. Dette krav er et vigtigt element i et forsigtighedsbaseret tilsyn. I afventning af revisionen af den eksisterende solvensmargenordning, som Kommissionen er ved at gennemføre under det såkaldte »Solvens II«-projekt, bør de regler, der gælder i eksisterende lovgivning inden for direkte forsikring, finde anvendelse ved fastsættelsen af den krævede solvensmargen for genforsikringsselskaber.

(25) I betragtning af lighederne mellem livsgenforsikring, der dækker dødsrisiko, og skadesgenforsikring, navnlig med hensyn til dækningen af forsikringsrisici og varigheden af livsgenforsikringskontrakterne, bør solvenskravene for livsgenforsikring fastsættes i overensstemmelse med de bestemmelser, der i dette direktiv fastsættes for beregningen af den krævede solvensmargen for skadesgenforsikring; hjemlandet bør imidlertid kunne lade bestemmelserne i direktiv 2002/83/EF finde anvendelse ved fastsættelsen af den krævede solvensmargen for skadesgenforsikring under hensyntagen til genforsikringsvirksomhed, der er forbundet med investeringsfonde eller forsikring med ret til bonus.

(26) For at tage højde for den særlige karakter af visse kontrakttyper eller forretningsområder inden for genforsikring bør der fastsættes bestemmelser, der muliggør tilpasninger i beregningen af den krævede solvensmargen; disse tilpasninger bør foretages af Kommissionen efter høring af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsorienterede Pensioner, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/9/EF ([1]), under udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, den har fået tildelt ved traktaten..

(27) Disse foranstaltninger bør vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. ([2])

(28) Listen over elementer, som kan udgøre den faktiske solvensmargen, der fastsættes ved dette direktiv, bør være den, der er omhandlet i direktiv 73/239/EØF og 2002/83/EF.

([1]) EUT L 3 af 7.1.2004, s. 34.
([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

(29) Genforsikringsselskaber bør også have en garantifond, så det sikres, at de råder over tilstrækkelige midler, når de oprettes, og at solvensmargenen i forbindelse med de efterfølgende forretninger under ingen omstændigheder falder ned under et sikkerhedsminimum; for dog at tage højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for captive-genforsikringsselskaber, bør der fastsættes bestemmelser, der giver hjemlandet mulighed for at fastsætte en minimumsgarantifond af en mindre størrelse for captive-genforsikringsselskaber.

(30) Visse bestemmelser i dette direktiv fastsætter minimumsnormer. Et hjemland bør kunne fastsætte strengere regler for genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse fra dets kompetente myndigheder, især solvensmargenkrav.

(31) Direktivet bør finde anvendelse på »finite reinsurance«-aktiviteter, hvorfor det er nødvendigt at definere, hvad der ved anvendelsen af dette direktiv forstås ved »finite reinsurance«; i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for denne form for genforsikringsvirksomhed, bør hjemlandet have mulighed for at fastsætte specifikke bestemmelser om finite reinsurance. Disse bestemmelser kan på en række specifikke punkter afvige fra de generelle regler i dette direktiv.

(32) Dette direktiv bør fastsætte regler for special purpose vehicles, som overtager risici fra forsikrings- og genforsikringsselskaber. De særlige forhold, der gør sig gældende for sådanne special purpose vehicles, som ikke er forsikrings- eller genforsikringsselskaber, gør det nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser i medlemsstaterne. Endvidere bør direktivet indeholde krav om, at hjemlandet skal fastsætte mere detaljerede regler for, hvornår udestående beløb fra en special purpose vehicle kan anvendes som aktiver til dækning af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs forsikringsmæssige hensættelser. Direktivet bør også gøre det muligt at betragte inddrivelige beløb fra en special purpose vehicle som beløb, der kan fratrækkes i medfør af genforsikrings- eller retrocessionskontrakter inden for de i direktivet fastsatte grænser, når forsikrings- eller genforsikringsselskabet har anmodet om og opnået den kompetente myndigheds samtykke.

(33) Det er nødvendigt at fastsætte foranstaltninger for det tilfælde, at genforsikringsselskabets finansielle situation skulle udvikle sig således, at det bliver vanskeligt for det at opfylde sine forpligtelser. I særlige tilfælde er der også behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at gribe ind på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt, men i udøvelsen af denne bemyndigelse bør de kompetente myndigheder oplyse genforsikringsselskaberne om årsagerne

▼B

til sådanne tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med principperne om sund offentlig forvaltning og retfærdig rettergang. Så længe en sådan situation varer ved, bør de kompetente myndigheder ikke kunne attestere, at genforsikringsselskabet har en tilstrækkelig solvensmargen.

(34) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder for at sikre, at et genforsikringsselskab, der udøver sin virksomhed i henhold til reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser, opfylder de bestemmelser, der gælder for det i værtslandet.

(35) Der skal være adgang til domstolsprøvelse, hvis en tilladelse nægtes eller tilbagekaldes.

(36) Det er vigtigt at fastsætte, at genforsikringsselskaber, som har hjemsted uden for Fællesskabet og udøver genforsikringsvirksomhed i Fællesskabet, ikke bør underlægges regler, som giver en mere favorabel behandling end den, der gives genforsikringsselskaber, som har hjemsted i en medlemsstat.

(37) For at tage hensyn til de internationale aspekter af genforsikring bør det være muligt at indgå internationale aftaler med et tredjeland, som tager sigte på at definere tilsynsmidlerne over for genforsikringsselskaber, som driver virksomhed på hver kontraherende parts område.

(38) Der bør fastsættes en smidig procedure, der gør det muligt at vurdere den forsigtighedstilsynsmæssige ækvivalens med tredjelande på et fællesskabsgrundlag, således at liberaliseringen af genforsikringstjenesteydelser i tredjelande øges, hvad enten dette sker ved etablering af virksomhed eller grænseoverskridende levering af tjenesteydelser. Med henblik herpå bør dette direktiv fastlægge procedurer for forhandling med tredjelande.

(39) Kommissionen bør bemyndiges til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger, forudsat at disse ikke ændrer væsentlige elementer i direktivet. Disse gennemførelsesforanstaltninger bør forberede Fællesskabet på den fremtidige udvikling inden for genforsikring. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF.

(40) De gældende fællesskabsretlige rammer for forsikringssektoren bør ændres for at tage højde for den nye tilsynsordning for genforsikringsselskaber, der fastsættes ved dette direktiv, og for at sikre ensartede regelrammer for hele forsikringssektoren. Navnlig bør de gældende bestemmelser, der tillader de myndigheder, der har kompetence inden for tilsynet med direkte forsikringsselskaber, at føre indirekte tilsyn med genforsikringsselskaber, tilpasses. Endvidere er det nødvendigt at afskaffe de gældende bestemmelser, hvorved medlemsstaterne kan kræve, at forsikringsselskaber skal stille aktiver som sikkerhed for de forsikringsmæssige hensættelser, uanset hvilken form dette krav måtte antage, når forsikringsselskabet er genforsikret i et genforsikringsselskab, der har opnået tilladelse i henhold til dette direktiv, eller i et forsikringsselskab. Endelig bør der fastsættes bestemmelser om, at den solvensmargen, der kræves af forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed, når denne

▼B

virksomhed udgør en væsentlig del af deres samlede virksomhed, skal underkastes reglerne om solvenskrav for genforsikringsselskaber i dette direktiv. Direktiv 73/239/EØF, 92/49/EØF og 2002/83/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(41) Direktiv 98/78/EF bør ændres for at garantere, at genforsikringsselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe er underkastet det samme supplerende tilsyn som forsikringsselskaber, der på nuværende tidspunkt tilhører en forsikringsgruppe.

(42) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre EU-lovgivning ([1]) tilskyndes medlemsstaterne til, i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(43) Sigtet med dette direktiv, nemlig indførelse af retlige rammer for adgang til udøvelse af genforsikringsvirksomhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(44) Eftersom dette direktiv fastsætter minimumsnormer, kan medlemsstaterne fastsætte strengere retsregler —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter regler for adgang til og udøvelse af selvstændig genforsikringsvirksomhed gennem genforsikringsselskaber, der alene udøver genforsikringsvirksomhed, og som er etableret i en medlemsstat eller ønsker at etablere sig i en medlemsstat.

2. Direktivet gælder ikke for:

a) forsikringsselskaber, som direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF finder anvendelse på

b) de former for virksomhed og organer, der er nævnt i artikel 2 og 3 i direktiv 73/239/EØF

([1]) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

▼B

c) de former for virksomhed og organer, der er nævnt i artikel 3 i direktiv 2002/83/EF

d) genforsikringsvirksomhed, der udøves eller dækkes af en fuldstændig garanti af en medlemsstats regering, når denne af grunde, der vedrører væsentlige offentlige interesser, handler som genforsikrer i sidste instans, herunder under omstændigheder, hvor denne rolle er nødvendig som følge af en markedssituation, hvor det er umuligt at opnå tilstrækkelig genforsikringsdækning på markedsvilkår.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

a) »genforsikring«: den form for virksomhed, der består i overtagelse af risici cederet af et forsikringsselskab eller af et andet genforsikringsselskab. Hvad angår assurandørsammenslutningen Lloyd's, forstås ved genforsikring også, at et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab end Lloyd's overtager risici cederet af et medlem af Lloyd's

b) »captive-genforsikringsselskab«: et genforsikringsselskab, der enten er ejet af en anden finansiel virksomhed end et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller af en forsikrings- eller genforsikringskoncern, som direktiv 98/78/EF finder anvendelse på, eller af en ikke-finansiel virksomhed, som har til formål udelukkende at yde genforsikringsdækning for risiciene i den eller de virksomheder, som den tilhører, eller af den eller de virksomheder i den koncern, som captive-genforsikringsselskabet er en del af

c) »genforsikringsselskab«: en virksomhed, som har opnået administrativ tilladelse i overensstemmelse med artikel 3

d) »filial«: et genforsikringsselskabs agentur eller filial

e) »etableret forretningssted«: et genforsikringsselskabs vedtægtsmæssige hjemsted eller en filial, jf. litra d)

f) »hjemland«: den medlemsstat, hvor genforsikringsselskabets vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende

g) »filialmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor genforsikringsselskabets filial er beliggende

h) »værtsland«: den medlemsstat, hvor et genforsikringsselskab har en filial eller præsterer tjenesteydelser

i) »kontrol«: den forbindelse, der findes mellem et moderselskab og dets datterselskab, som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF ([1]), eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed

([1]) Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13.6.1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber (EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.). Senest ændret ved direktiv 2003/51/EF.

▼B

j) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed eller enhver anden mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på driften af den virksomhed, hvori der besiddes en kapitalandel

k) »moderselskab«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF

l) »datterselskab«: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF

m) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at føre tilsyn med genforsikringsselskaber

n) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:

   i) kapitalinteresser, hvorved forstås besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol, eller

   ii) kontrol i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2, i direktiv 83/349/EØF nævnte tilfælde eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed

o) »finansiel virksomhed«: et af følgende selskaber:

   i) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk bankservicevirksomhed, jf. artikel 1, stk. 5 og stk. 23, i direktiv 2000/12/EF ([1])

   ii) et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab, jf. artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

   iii) et investeringsselskab eller finansieringsinstitut, jf. artikel 4, stk. 1, afsnit 1, i direktiv 2004/39/EF ([2])

   iv) et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF

p) »special purpose vehicle«: enhver virksomhed, uanset om der er tale om et aktieselskab eller ej, bortset fra et eksisterende forsikrings- eller genforsikringsselskab, som overtager risici fra forsikrings- eller genforsikringsselskaber, og som finansierer sin dækning af sådanne risici udelukkende af udbyttet fra udstedelse af obligationer eller andre finansieringsordninger, hvor tilbagebetalingsrettighederne for dem, der har stillet lånet eller de andre finansieringsordninger til rådighed, er omfattet af de genforsikringsforpligtelser, der gælder for en sådan virksomhed

q) »finite reinsurance«: genforsikring, hvor den eksplicitte maksimale tabsrisiko udtrykt som den maksimale overførte økonomiske risiko, der opstår som følge af en høj garantirisiko og overført tidsrisiko, overstiger præmien i hele kontraktens løbetid, for et begrænset, men betydeligt beløb, når mindst et af de følgende to kendetegn er til stede:

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20.3.2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1) Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

▼B

i) eksplicit og omfattende hensyntagen til tidsværdien

ii) kontraktbestemmelser til langfristet udligning af forholdet mellem parterne med hensyn til økonomisk erfaring med henblik på den tilsigtede risikooverførsel.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), i denne artikel anses et genforsikringsselskabs tilvejebringelse af dækning for en arbejdsmarkedspensionskasse, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2003/41/EF ([1]), når disse institutioners hjemlande har tilladt det, også for en aktivitet, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde.

Med henblik på stk. 1, litra d), sidestilles et genforsikringsselskabs permanente tilstedeværelse på en medlemsstats område med et agentur eller en filial, også selv om denne tilstedeværelse ikke har form af en filial eller et agentur, men blot af et kontor, der ledes af selskabets eget personale, eller af en uafhængig person, som har en fast bemyndigelse til at handle på selskabets vegne i lighed med et agentur.

▼M1

Med henblik på stk. 1, litra j), i denne artikel og i forbindelse med artikel 12 og 19-23 og de andre niveauer for deltagelse, der er omhandlet i artikel 19-23, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF ([2]) samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, og dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

▼B

Med henblik på stk. 1, litra l), anses ethvert datterselskab af et datterselskab også for at være datterselskab af det selskab, der er det endelige moderselskab for disse selskaber.

Med henblik på stk. 1, litra n):

— anses et datterselskab af et datterselskab også for at være datterselskab af det moderselskab, der står i spidsen for disse selskaber.

— anses en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol, også for at være en snæver forbindelse.

3. Hver gang der i dette direktiv henvises til euroen, er modværdien i national valuta, som skal anvendes pr. 31. december hvert år, lig med værdien på den sidste dag i den forudgående oktober måned, på hvilken euroens modværdier i alle relevante fællesskabsvalutaer foreligger.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3.6.2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003 s. 10).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

▼B

AFSNIT II

ADGANG TIL UDØVELSE AF GENFORSIKRINGSVIRKSOMHED OG MEDDELELSE AF TILLADELSE TIL GENFORSIKRINGSSELSKABET

Artikel 3

Princippet om meddelelse af tilladelse

Adgang til udøvelse af genforsikringsvirksomhed er betinget af en forudgående administrativ tilladelse.

Ansøgning om denne tilladelse skal indgives til hjemlandets kompetente myndigheder af:

a) en virksomhed, der etablerer hjemsted på denne medlemsstats område

b) genforsikringsselskaber, der efter at have modtaget tilladelse udvider deres virksomhed til anden genforsikringsvirksomhed end den, for hvilken der er opnået tilladelse.

Artikel 4

Omfanget af tilladelsen

1. En tilladelse meddelt i medfør af artikel 3 gælder for hele Fællesskabet. Den giver et genforsikringsselskab ret til at udøve virksomhed i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

2. Tilladelsen gives til udøvelse af skadesgenforsikringsvirksomhed, livsgenforsikringsvirksomhed og alle former for genforsikringsvirksomhed i henhold til ansøgerens ansøgning.

Den skal vurderes på baggrund af den driftsplan, der skal forelægges i henhold til artikel 6, litra b), og artikel 11, og opfyldelsen af de betingelser, der er fastsat for tilladelsen af den medlemsstat, i hvilken der ansøges om tilladelse.

Artikel 5

Genforsikringsselskabets form

1. Hjemlandet skal kræve, at genforsikringsselskaber, der ansøger om tilladelse, antager en af de i bilag I anførte former.

Et genforsikringsselskab kan ligeledes tage form af et europæisk selskab (SE), som dette defineres i forordning (EF) nr. 2157/2001 ([1]).

2. Medlemsstaterne kan i givet fald oprette selskaber i en offentligretlig form, når disse virksomheders formål er udøvelse af genforsikringsvirksomhed på samme vilkår som dem, der gælder for privatretlige selskaber.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001 af 8. 10.2001 om statut for det europæiske selskab (SE) (EFT L 294 af 10.11.2001, s. 1). Ændret ved forordning (EF) nr. 885/2004 (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 1).

▼B

Artikel 6

Betingelser

Hjemlandet skal kræve, at ethvert genforsikringsselskab, for hvilket der ansøges om tilladelse:

a) begrænser sine målsætninger til udøvelse af genforsikringsvirksomhed og relaterede aktiviteter; dette krav kan omfatte at udøve funktionen som holdingselskab og virksomhed i relation til de aktiviteter i den finansielle sektor, der er omhandlet i artikel 2, stk. 8, i direktiv 2002/87/EF

b) fremlægger en driftsplan, der er i overensstemmelse med artikel 11

c) råder over den i artikel 40, stk. 2, fastsatte minimumsgarantifond

d) faktisk ledes af personer med et godt omdømme og passende kvalifikationer eller erhvervserfaring.

Artikel 7

Snævre forbindelser

1. Foreligger der snævre forbindelser mellem et genforsikringsselskab og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres tilladelse, hvis disse forbindelser ikke hæmmer dem i varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

2. De kompetente myndigheder afslår ligeledes at meddele tilladelse, hvis de hæmmes i varetagelsen af deres tilsynsopgaver på grund af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som genforsikringsselskabet har snævre forbindelser med, eller på grund af problemer i forbindelse med anvendelsen heraf.

3. De kompetente myndigheder skal kræve, at genforsikringsselskaberne meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at myndighederne til enhver tid kan sikre sig, at de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt.

Artikel 8

Genforsikringsselskabets hovedkontor

Medlemsstaterne skal kræve, at genforsikringsselskaber har hovedkontor og vedtægtsmæssigt hjemsted i samme medlemsstat.

Artikel 9

Policebetingelser og tariffer

1. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indfører love eller administrative bestemmelser, der foreskriver godkendelse af vedtægterne og fremlæggelse af alt materiale, der er nødvendigt for den normale gennemførelse af tilsynet.

▼B

2. Medlemsstaterne må ikke fastsætte bestemmelser, der foreskriver forudgående godkendelse eller systematisk anmeldelse af de almindelige og specielle betingelser i forsikringspolicer, af tariffer og af formularer og andre trykte dokumenter, som et genforsikringsselskab agter at anvende over for cederende eller retrocederende selskaber.

Artikel 10

Markedets økonomiske behov

Medlemsstaterne må ikke kræve, at ansøgninger om tilladelse behandles under hensyntagen til markedets økonomiske behov.

Artikel 11

Driftsplan

1. Den i artikel 6, litra b), nævnte driftsplan skal indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende:

a) hvilke former for risici selskabet har til hensigt at dække

b) hvilke typer genforsikringsarrangementer genforsikringsselskabet agter at indgå med cederende selskaber

c) grundprincipperne for retrocession

d) sammensætningen af minimumsgarantifonden

e) de anslåede omkostninger i forbindelse med opbygningen af administrationen og forretningsorganisationen samt de finansielle midler, der agtes afsat til dækning af disse omkostninger.

2. Ud over kravene i stk. 1 skal driftsplanen for de første tre regnskabsår indeholde:

a) de anslåede administrationsomkostninger bortset fra omkostninger i forbindelse med administrationens opbygning, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner

b) de anslåede præmier eller bidrag og erstatninger

c) en prognosticeret balance

d) de anslåede finansielle midler til dækning af forpligtelser og solvensmargen.

Artikel 12

Aktionærer og selskabsdeltagere, der besidder en kvalificeret deltagelse

Hjemlandets kompetente myndigheder meddeler ikke et selskab tilladelse til at påbegynde genforsikringsvirksomhed, før de har fået meddelelse om navnene på alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret deltagelse i selskabet, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Samme myndigheder nægter at meddele tilladelse, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af genforsikringsselskabet ikke er overbevist om aktionærernes eller selskabsdeltagernes egnethed.

▼B

Artikel 13

Afslag på tilladelse

Enhver beslutning om afslag skal klart begrundes og meddeles det pågældende selskab.

Hver medlemsstat sikrer adgang til domstolsprøvelse i henhold til artikel 53 for enhver beslutning om afslag.

Samme adgang til domstolsprøvelse indføres for det tilfælde, at de kompetente myndigheder endnu ikke har afgivet svar på ansøgningen om tilladelse inden udløbet af en frist på seks måneder fra modtagelsesdatoen.

Artikel 14

Forudgående høring af de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater

1. Der skal finde forudgående høring sted af de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et genforsikringsselskab, der:

a) enten er datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat, eller

b) er datterselskab af moderselskabet for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat, eller

c) kontrolleres af samme fysiske eller juridiske person, der kontrollerer et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.

2. Der skal finde forudgående høring sted af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der fører tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, om meddelelse af tilladelse til et genforsikringsselskab, der:

a) er datterselskab af et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der har fået tilladelse i Fællesskabet, eller

b) er datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der har fået tilladelse i Fællesskabet, eller

c) kontrolleres af samme fysiske eller juridiske person, der kontrollerer et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der har fået tilladelse i Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder skal især høre hinanden i forbindelse med vurderingen af aktionærernes egnethed og hæderlighed samt af omdømmet og erfaringerne hos direktørerne for et andet foretagende i samme koncern. Myndighederne udveksler alle oplysninger om aktionærers egnethed og hæderlighed samt om direktørers omdømme og erfaringer, som har betydning for de øvrige involverede kompetente myndigheder, for meddelelsen af tilladelse og for den løbende vurdering af, om driftsbetingelserne er opfyldt.

▼B

AFSNIT III

BETINGELSER FOR UDØVELSE AF GENFORSIKRINGSVIRKSOMHED

KAPITEL 1

Principper og metoder for det finansielle tilsyn

Afdeling 1

Kompetente myndigheder og generelle regler

Artikel 15

Kompetente myndigheder og genstand for tilsynet

1. Ansvaret for det finansielle tilsyn med et genforsikringsselskab, herunder tilsyn med den virksomhed, det udøver gennem filialer og i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, henhører udelukkende under hjemlandets kompetence.

Hvis de kompetente myndigheder i værtslandet har grund til at tro, at et genforsikringsselskabs virksomhed vil kunne skade dets finansielle soliditet, underretter de de kompetente myndigheder i genforsikringsselskabets hjemland herom. Hjemlandets kompetente myndigheder vurderer, om genforsikringsselskabet overholder de i dette direktiv fastsatte forsigtighedsregler.

2. Det finansielle tilsyn, jf. stk. 1, dækker genforsikringsselskabets samlede virksomhed og omfatter navnlig kontrol med selskabets solvens og afsættelsen af forsikringsmæssige hensættelser og de aktiver, der medgår til dækning heraf i overensstemmelse med de regler og den praksis, der gælder i hjemlandet, i henhold til bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan.

3. Et genforsikringsselskabs hjemland kan ikke afvise en retrocessionskontrakt indgået af genforsikringsselskabet med et genforsikringsselskab, der har opnået tilladelse i henhold til dette direktiv, eller et forsikringsselskab, der har opnået tilladelse i henhold til direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF, af grunde, der direkte vedrører det pågældende genforsikringsselskabs eller forsikringsselskabs finansielle soliditet.

4. Hjemlandets kompetente myndigheder skal kræve, at der i alle genforsikringsselskaber findes en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis og tilstrækkelige interne kontrolprocedurer.

Artikel 16

Tilsyn med filialer i andre medlemsstater

Når et genforsikringsselskab, der har fået tilladelse i en medlemsstat, udøver sin virksomhed gennem en filial i en anden medlemsstat, skal filialmedlemsstaten sørge for, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til filialmedlemsstatens kompetente myndigheder selv eller ved personer, de bemyndiger hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er nødvendige for det finansielle tilsyn med selskabet. Filialmedlemsstatens kompetente myndigheder kan deltage i denne kontrol.

▼B

Artikel 17

Regnskabsmæssige, tilsynsmæssige og statistiske oplysninger: tilsynsbeføjelser

1. Hver medlemsstat pålægger de genforsikringsselskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted på dens område, hvert år at aflægge beretning over deres samlede virksomhed, deres finansielle situation og deres solvens.

2. Medlemsstaterne kræver af de genforsikringsselskaber, der har deres hjemsted på deres område, at de regelmæssigt fremlægger materiale, inklusive statistisk materiale, der er nødvendigt for udøvelsen af tilsynet. De kompetente myndigheder sender hinanden alt materiale og al information, der har relevans for udøvelsen af tilsynet.

3. Hver medlemsstat tager alle nødvendige skridt til at sikre, at de kompetente myndigheder har de fornødne beføjelser og midler til at føre tilsyn med aktiviteterne i genforsikringsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted på dens område, herunder med virksomhed udøvet uden for dette område.

4. De kompetente myndigheder skal bl.a. have mulighed for:

a) at foretage indgående undersøgelser af genforsikringsselskabets situation og samlede virksomhed, navnlig ved indhentning af oplysninger eller rekvirering af dokumentation vedrørende genforsikrings- og retrocessionsvirksomheden og ved kontrol på stedet i det pågældende genforsikringsselskabs forretningslokaler

b) at træffe en hvilken som helst foranstaltning over for genforsikringsselskabet, dets ledelse eller personer, der kontrollerer selskabet, som er passende og nødvendig for at sikre, at genforsikringsselskabets virksomhed fortsat overholder de love og administrative bestemmelser, som genforsikringsselskaber skal overholde i den enkelte medlemsstat

c) at sikre gennemførelse af disse foranstaltninger, om nødvendigt gennem tvangsforanstaltninger og i givet fald ved rettens hjælp.

Medlemsstaterne kan ligeledes fastsætte, at de kompetente myndigheder skal have mulighed for at indhente alle oplysninger vedrørende genforsikringsaftaler, som mæglere er i besiddelse af.

Artikel 18

Overdragelse af forsikringsbestand

Hver medlemsstat tillader på de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser, at genforsikringsselskaber, der har hjemsted på dens område, overdrager hele eller en del af deres forsikringsbestand, hvad enten den består af aftaler indgået i henhold til reglerne om fri etableringsret eller i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, til et overtagende selskab, der er etableret i Fællesskabet, hvis de kompetente myndigheder i det overtagende selskabs hjemland godtgør, at selskabet under hensyntagen til overdragelsen har den fornødne solvensmargen, jf. kapitel 3.

▼B

Afdeling 2

Kvalificeret deltagelse

▼M1

Artikel 19

Erhvervelser

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et genforsikringsselskab eller direkte eller indirekte yderligere at forøge sådan en kvalificeret deltagelse i et genforsikringsselskab med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at genforsikringsselskabet derved bliver vedkommendes datterselskab, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det genforsikringsselskab, hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 19a, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

2. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i stk. 3 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 19a, stk. 4, (i det følgende benævnt »vurderingsperioden«), til at foretage den i artikel 19a, stk. 1, omhandlede vurdering, (i det følgende benævnt »vurderingen«).

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

3. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheders side om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

4. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 3, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage hvis den påtænkte erhverver er:

▼M1

a) placeret eller er omfattet af lovgivning uden for Fællesskabet, eller

b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 85/611/EØF ([1]), 92/49/EØF, 2002/83/EF, 2004/39/EF eller 2006/48/EF ([2]).

5. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af vurderingen at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden, underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive begrundelsen for denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

6. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

7. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

8. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

Artikel 19a

Vurdering

1. Ved vurderingen af den i artikel 19, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 19, stk. 3, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det genforsikringsselskab, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på genforsikringsselskabet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

a) den påtænkte erhververs omdømme

b) omdømmet og erfaringen hos den person, som kommer til at lede genforsikringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse

c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, især i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det genforsikringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes

([1]) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).

▼M1

d) om genforsikringsselskabet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 98/78/EF og 2002/87/EF, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder

e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv 2005/60/EF ([1]), forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede deltagelser i det samme genforsikringsselskab, skal den uanset artikel 19, stk. 2, 3 og 4, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

Artikel 20

Finansielle regulerede selskabers erhvervelser

1. De relevante kompetente myndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden ved foretagelsen af vurderingen, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

a) et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF, (i det følgende benævnt »administrationsselskab for et investeringsinstitut«), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes

b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

▼M1

c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

2. De kompetente myndigheder udveksler uden unødig forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det genforsikringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

▼B

Artikel 21

Afhændelser

Medlemsstaterne skal kræve, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et genforsikringsselskab, forinden underretter hjemlandets kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes.

▼M1

Denne person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis vedkommende har til hensigt at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at genforsikringsselskabet derved ophører med at være vedkommendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

▼B

Artikel 22

Genforsikringsselskabets underretning af den kompetente myndighed

Så snart genforsikringsselskaber har fået kendskab dertil, giver de hjemlandets kompetente myndigheder meddelelse om de erhvervelser eller afhændelser af andele i deres kapital, som bevirker, at deltagelsen stiger over eller falder under en af de tærskler, som er nævnt i artikel 19 og 21.

Endvidere meddeler de mindst en gang om året identiteten på aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne andel, således som den bl.a. fremgår af de registrerede data på den årlige generalforsamling eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

Artikel 23

Kvalificeret deltagelse: den kompetente myndigheds beføjelser

Medlemsstaterne skal kræve, at hjemlandets kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i artikel 19 omhandlede personers indflydelse vil kunne være til skade for en forsigtig og sund forvaltning af genforsikringsselskabet, kan træffe de fornødne foranstaltninger til at bringe denne

▼B

situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan f.eks. bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller suspension af de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger skal kunne bringes i anvendelse over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder den i artikel 19 foreskrevne pligt til forudgående underretning. Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente myndigheders vilje, skal medlemsstaterne uafhængigt af andre sanktioner suspendere de tilhørende stemmerettigheder, erklære de afgivne stemmer ugyldige eller annullere dem.

Afdeling 3

Tavshedspligt og informationsudveksling

Artikel 24

Tavshedspligt

1. Medlemsstaterne fastsætter, at alle, der arbejder for eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, samt revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, har tavshedspligt.

I medfør af denne tavshedspligt må fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, bortset fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte genforsikringsselskaber ikke kan identificeres.

2. Når et genforsikringsselskab er erklæret konkurs eller er genstand for tvangslikvidation, kan fortrolige oplysninger, som ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde genforsikringsselskabet, dog videregives under civile retssager eller handelssager.

Artikel 25

Informationsudveksling mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder

Artikel 24 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger i henhold til de direktiver, der gælder for genforsikringsselskaber. Disse oplysninger er undergivet den i artikel 24 omhandlede tavshedspligt.

Artikel 26

Samarbejdsaftaler med tredjelande

Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i artikel 28, stk. 1 og 2, omhandlede myndigheder eller organer i tredjelande, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved en tavshedspligt, som mindst svarer til den, der er foreskrevet i denne afdeling. Denne udveksling af oplysninger skal være beregnet til at bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheders eller organers tilsynsopgaver.

▼B

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

Artikel 27

Brug af fortrolige oplysninger

De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 24 og 25 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv:

a) til undersøgelse af, om betingelserne for adgang til at udøve genforsikringsvirksomhed er opfyldt, og for at lette overvågningen af udførelsen af en sådan virksomhed, særlig med hensyn til forsikringsmæssige hensættelser, solvensmargen, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt interne kontrolmekanismer

b) til pålæggelse af sanktioner

c) hvis de kompetente myndigheders afgørelser påklages til en højere administrativ myndighed, eller

d) i forbindelse med domstolsprøvelse i henhold til artikel 53 eller særbestemmelser i dette direktiv og andre direktiver, der er vedtaget vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Artikel 28

Informationsudveksling med andre myndigheder

1. Artikel 24 og 27 er ikke til hinder for udveksling af oplysninger inden for samme medlemsstat, hvis der findes to eller flere kompetente myndigheder i den samme medlemsstat, eller medlemsstaterne imellem, mellem de kompetente myndigheder og:

a) de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne

b) de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og lignende procedurer, og

c) personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber,

med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver eller med henblik på at give de organer, der forvalter tvangslikvidationsprocedurer eller garantiordninger, de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, er omfattet af den i artikel 24 omhandlede tavshedspligt.

▼B

2. Uanset bestemmelserne i artikel 24-27 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og

a) de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber og lignende procedurer, eller

b) de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med de personer, der står for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber, eller

c) uafhængige aktuarer, der fører lovpligtigt tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, samt de organer, der er ansvarlige for at føre tilsyn med disse aktuarer.

Medlemsstater, der udnytter muligheden i første afsnit, kræver mindst, at følgende betingelser er opfyldt:

a) Informationsudvekslingen skal bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i første afsnit.

b) Oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 24 omhandlede tavshedspligt.

c) Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og må kun videregives til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder, organer eller personer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

3. Uanset artikel 24-27 kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der ifølge loven er ansvarlige for at opspore og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

Medlemsstater, der udnytter muligheden i første afsnit, kræver mindst, at følgende betingelser er opfyldt:

a) Oplysningerne skal bruges til udførelse af de opgaver, som er beskrevet i første afsnit.

b) Oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 24 omhandlede tavshedspligt.

c) Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

▼B

Hvis de i første afsnit omhandlede organer i en medlemsstat udfører deres efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte, personer, fordi disse er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde sådanne personer på de i andet afsnit fastsatte særlige betingelser.

Ved anvendelsen af andet afsnit, litra c), meddeler de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer de kompetente myndigheder, som har afgivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videregivet til med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelser.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke organer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

Artikel 29

Videregivelse af oplysninger til centralbanker og pengepolitiske myndigheder

Bestemmelserne i denne afdeling er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder og i givet fald andre offentlige myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med betalingssystemerne oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver. De er heller ikke til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til artikel 27.

De oplysninger, som modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne afdeling omhandlede tavshedspligt.

Artikel 30

Videregivelse af oplysninger til statslige forvaltninger med ansvar for den finansielle lovgivning

Uanset bestemmelserne i artikel 24 og 27 kan medlemsstaterne i henhold til lovbestemmelser give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre enheder i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringsservice og forsikrings- og genforsikringsselskaber, samt inspektører, som handler på de pågældende enheders vegne.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsigtighedstilsynet.

Medlemsstaterne fastsætter dog, at oplysninger, der modtages i henhold til artikel 25 og artikel 28, stk. 1, samt oplysninger, der stammer fra kontrol på stedet, jf. artikel 16, aldrig må videregives i de tilfælde, der er omhandlet i denne artikel, medmindre den kompetente myndighed, der har givet oplysningerne, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet sit udtrykkelige samtykke.

▼B

Afdeling 4

Revisorernes opgaver

Artikel 31

Revisorernes opgaver

1. Medlemsstaterne fastsætter som et minimum, at enhver person, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF ([1]), og som i et genforsikringsselskab udfører det hverv, der er beskrevet i artikel 51 i direktiv 78/660/EØF ([2]), artikel 37 i direktiv 83/349/EØF eller artikel 31 i direktiv 85/611/EØF ([3]), eller ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende dette selskab, som vedkommende har fået kendskab til under udførelsen af sit hverv, og som kan

a) udgøre en materiel overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specifikt omhandler forsikrings- eller genforsikringsselskabers udøvelse af virksomhed, eller

b) skade genforsikringsselskabets fortsatte drift, eller

c) medføre nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold.

Samme pligt gælder også for en sådan person for så vidt angår forhold eller beslutninger, som vedkommende måtte få kendskab til som led i et hverv som beskrevet i første afsnit, der udføres i en virksomhed, som gennem kontrol har snævre forbindelser med det genforsikringsselskab, i hvilken vedkommende udfører ovennævnte hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF, videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om relevante forhold eller beslutninger, som er omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

KAPITEL 2

Regler vedrørende forsikringsmæssige hensættelser

Artikel 32

Afsættelse af forsikringsmæssige hensættelser

1. Hjemlandet pålægger ethvert genforsikringsselskab at afsætte tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser i forhold til dets samlede virksomhed.

([1]) Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10.4.1984 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber (EFT L 126 af 12.5.1984, s. 20).

([2]) Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25.7.1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11). Senest ændret ved direktiv 2003/51/EF.

([3]) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20.12.1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

▼B

Størrelsen af disse forsikringsmæssige hensættelser opgøres efter de regler, der er fastsat i direktiv 91/674/EØF. Om nødvendigt kan hjemlandet fastsætte mere specifikke regler i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2002/83/EF.

2. Medlemsstaterne må ikke bevare eller indføre en ordning med bruttoreserver, som indebærer, at aktiver stilles som sikkerhed for ikke optjente præmier og udestående erstatningshensættelser, hvis genforsikreren er et genforsikringsselskab, der har opnået tilladelse i overensstemmelse med dette direktiv, eller et forsikringsselskab, der har opnået tilladelse i overensstemmelse med direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF.

3. Tillader hjemlandet, at forsikringsmæssige hensættelser dækkes af erstatningskrav over for genforsikrere, som ikke har opnået tilladelse i overensstemmelse med dette direktiv, eller forsikringsselskaber, som ikke har opnået tilladelse i overensstemmelse med direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF, skal det fastsætte betingelserne for tilladelsen af sådanne erstatningskrav.

Artikel 33

Udjævningshensættelser

1. Hjemlandet skal kræve, at genforsikringsselskaber, som genforsikrer risici, der er klassificeret i klasse 14 i punkt A i bilaget til direktiv 73/239/EØF, afsætter udjævningshensættelser, som skal dække et eventuelt teknisk tab eller en skadesprocent, der er højere end gennemsnittet inden for denne forsikringsklasse i et hvilket som helst regnskabsår.

2. Udjævningshensættelserne til kreditgenforsikring skal beregnes efter de regler, som hjemlandet fastsætter, ved brug af en af de fire metoder, der er anført i punkt D i bilaget til direktiv 73/239/EØF, og som betragtes som ækvivalente.

3. Hjemlandet kan fritage genforsikringsselskaber fra kravet om oprettelse af udjævningshensættelser for genforsikring inden for kreditforsikringsklassen, hvis deres indtægter fra præmier og bidrag fra genforsikring af kreditforsikringsvirksomhed udgør mindre end 4 % af de samlede præmie- og bidragsindtægter og er mindre end 2 500 000 EUR.

4. Hjemlandet kan kræve, at genforsikringsselskaber afsætter udjævningshensættelser for andre klasser af risici end kreditgenforsikring. Udjævningshensættelserne beregnes efter regler, der fastsættes af hjemlandet.

Artikel 34

Aktiver til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser

1. Hjemlandet skal kræve, at alle genforsikringsselskaber investerer aktiver til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser og udjævningshensættelser, der er nævnt i artikel 33, i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

▼B

a) Anbringelserne skal tage hensyn til arten af de forretninger, som genforsikringsselskabet udfører, bl.a. arten, størrelsen og varigheden af de forventede erstatningsbetalinger, med henblik på at sikre tilstrækkelighed, likviditet, sikkerhed, kvalitet, rentabilitet og matching i dets investeringer.

b) Genforsikringsselskabet skal sikre en passende diversificering og spredning af sine anbringelser, så selskabet har mulighed for at reagere hensigtsmæssigt på skiftende økonomiske omstændigheder, især udviklingen på kapitalmarkederne og ejendomsmarkedet eller større katastrofer. Selskabet skal vurdere de konsekvenser, som uregelmæssige markedsforhold har for dets aktiver og sprede aktiverne således, at disse konsekvenser mindskes.

c) Investering i aktiver, der ikke kan omsættes på et reguleret finansielt marked, skal under alle omstændigheder holdes på et forsigtigt niveau.

d) Investering i derivater skal være mulig i det omfang, de bidrager til en reduktion af investeringsrisici eller bidrager til en mere effektiv forvaltning af forsikringsbestande. De skal vurderes med forsigtighed, idet der tages højde for de underliggende aktiver, og de skal medregnes i selskabets aktiver. Selskabet skal endvidere undgå overdreven dækning af risici fra et enkelt selskab og fra andre derivatoperationer.

e) Der skal ske en passende diversificering af aktiverne for at undgå en overdreven satsning på et enkelt aktiv, en enkelt emittent eller et enkelt genforsikringsselskab og for at undgå en akkumulering af risici i forsikringsbestanden som helhed. Investeringer i aktiver, der er udstedt af den samme emittent eller af emittenter, der tilhører den samme koncern, må ikke udsætte selskabet for en overdreven risikokoncentration.

Medlemsstater kan beslutte ikke at lade de bestemmelser, der er nævnt i litra e), finde anvendelse på investeringer i statsobligationer.

2. Medlemsstaterne kan ikke kræve, at genforsikringsselskaber, der er beliggende på deres område, skal investere i særlige typer af aktiver.

3. Medlemsstaterne kan ikke gøre investeringsbeslutninger fra et genforsikringsselskab, der er beliggende på deres område, eller dets investeringsforvalter til genstand for krav om nogen form for forudgående godkendelse eller systematisk anmeldelse.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan hjemlandet for hvert genforsikringsselskab, der har hjemsted på dets område, fastsætte følgende kvantitative regler, forudsat at de er tilsynsmæssigt begrundede:

a) Investering af bruttoværdien af de forsikringsmæssige hensættelser i andre valutaer end dem, som de forsikringsmæssige hensættelser er foretaget i, bør begrænses til 30 %.

▼B

b) Investering af bruttoværdien af de forsikringsmæssige hensættelser i aktier og andre omsættelige værdipapirer, der omsættes som aktier, obligationer og gældsbeviser, der ikke kan omsættes på et reguleret finansielt marked, bør begrænses til 30 %.

c) Hjemlandet kan kræve, at alle genforsikringsselskaber ikke investerer mere end 5 % af bruttoværdien af sine forsikringsmæssige hensættelser i aktier og andre værdipapirer, der omsættes som aktier, obligationer, gældsbeviser og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter fra det samme selskab, og ikke mere end 10 % af den samlede bruttoværdi af selskabets forsikringsmæssige hensættelser i aktier og andre værdipapirer, der omsættes som aktier, obligationer, gældsbeviser og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter fra selskaber, der tilhører samme koncern.

5. Endvidere skal hjemlandet fastsætte mere detaljerede regler for betingelserne for anvendelse af de udestående beløb fra en special purpose vehicle, der anvendes som aktiver til dækning af forsikringsmæssige hensættelser i henhold til denne artikel.

KAPITEL 3

Regler vedrørende solvensmargen og garantifond

Afdeling 1

Faktisk solvensmargen

Artikel 35

Generel regel

Hver medlemsstat pålægger genforsikringsselskaber, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende på dens område, til enhver tid at råde over en i forhold til dets samlede virksomhed tilstrækkelig faktisk solvensmargen, der mindst svarer til kravene i dette direktiv.

Artikel 36

Elementer, der kan indgå i solvensmargenen

1. Den faktiske solvensmargen består af genforsikringsselskabets formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier, herunder bl.a.:

a) den indbetalte aktiekapital eller, for gensidige genforsikringsselskaber, den faktiske grundfond plus eventuelle medlemskonti, forudsat at disse konti opfylder alle følgende kriterier:

   i) vedtægterne fastsætter, at betalinger fra disse konti til medlemmerne kun kan foretages, hvis den faktiske solvensmargen ikke herved falder under det krævede niveau, eller hvis hele selskabets øvrige gæld efter selskabets opløsning er afviklet

▼B

ii) vedtægterne fastsætter for så vidt angår de i nr. i) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør, at de kompetente myndigheder underrettes herom mindst en måned i forvejen, og at de inden for denne frist kan forbyde betalingen

iii) de relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne i nr. i) og ii)

b) lovmæssige og frie reserver, der hverken modsvarer forpligtelser eller er klassificeret som udjævningshensættelser

c) overførsel fra tidligere år efter fradrag af dividende, der skal betales.

2. Den faktiske solvensmargen reduceres med genforsikringsselskabets direkte besiddelse af egne aktier.

For genforsikringsselskaber, der diskonterer eller reducerer deres skadesforsikringshensættelser til udestående erstatningskrav for at tage hensyn til investeringsafkast som tilladt ved artikel 60, stk. 1, litra g), i direktiv 91/674/EØF, reduceres den faktiske solvensmargen med forskellen mellem de udiskonterede forsikringsmæssige hensættelser eller forsikringsmæssige hensættelser før reduktion som oplyst i noterne til regnskabet og de diskonterede eller forsikringsmæssige hensættelser efter reduktion. Denne justering skal ske for alle risici, der er opført i punkt A i bilaget til direktiv 73/239/EØF, med undtagelse af risici, der er opført under klasse 1 og 2 i punkt A i nævnte bilag. For andre klasser end 1 og 2 i punkt A i nævnte bilag er der ikke behov for justering for diskontering af annuiteter, der indgår i de forsikringsmæssige hensættelser.

Ud over fratrækningerne i stk. 1 og 2 skal den faktiske solvensmargen også reduceres med følgende elementer:

a) kapitalinteresser, som genforsikringsselskabet besidder i:

i) forsikringsselskaber, som defineret i artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 4 i direktiv 2002/83/EF og artikel 1, litra b), i direktiv 98/78/EF

ii) genforsikringsselskaber, som defineret i artikel 3 i dette direktiv, og genforsikringsselskaber fra tredjelande som defineret i artikel 1, litra l), i direktiv 98/78/EF

iii) forsikringsholdingselskaber, som defineret i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

iv) kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 1, nr. 1 og 5, i direktiv 2000/12/EF

▼B

v) investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF ([1]) og i artikel 2, nr. 4 og 7, i direktiv 93/6/EØF ([2])

b) hvert af følgende elementer, som genforsikringsselskabet besidder i forhold til de i a) definerede virksomheder, hvori det besidder en kapitalinteresse:

i) de i stk. 4 nævnte instrumenter

ii) de i artikel 27, stk. 3, i direktiv 2002/83/EF nævnte instrumenter

iii) de i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF nævnte efterstillede fordringer og instrumenter.

Såfremt der midlertidigt besiddes kapitalandele i et andet kreditinstitut, investeringsselskab, finansieringsinstitut, forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab med henblik på at yde finansiel bistand til omorganisering og redning af det pågældende selskab, kan den kompetente myndighed frafalde bestemmelserne om reduktion, der er omhandlet i tredje afsnit, litra a) og b).

Som et alternativ til fratrækning af elementerne i tredje afsnit, litra a) og b), som et genforsikringsselskab måtte besidde i kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, kan medlemsstaterne tillade deres genforsikringsselskaber med de fornødne tilpasninger at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF. Metode 1 (regnskabskonsolideringsmetoden) skal kun anvendes, hvis den kompetente myndighed har tiltro til omfanget af den integrerede forvaltning og interne kontrol vedrørende de enheder, som skal inkluderes i konsolideringen. Den metode, der vælges, skal anvendes ensartet over tid.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at med henblik på beregningen af solvensmargenen efter dette direktiv skal genforsikringsselskaber, der er underlagt supplerende tilsyn i henhold til direktiv 98/78/EF eller supplerende tilsyn i henhold til direktiv 2002/87/EF, ikke nødvendigvis fratrække elementerne i tredje afsnit, litra a) og b), som besiddes i kreditinstitutter, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, som er omfattet af det supplerende tilsyn.

Med henblik på fratrækning af kapitalandele i henhold til dette afsnit skal der ved deltagelse forstås en deltagelse i den betydning, der er fastsat i artikel 1, litra f), i direktiv 98/78/EF.

3. Den faktiske solvensmargen kan også bestå af følgende:

a) kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50 % af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller

([1]) Rådets direktiv 93/22/EØF af 10.5.1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF (EFT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

([2]) Rådets direktiv 93/6/EØF af 15.3.1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

▼B

den obligatoriske solvensmargen, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25 %, forudsat at der i tilfælde af et genforsikringsselskabs konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

For ansvarlig indskudskapital skal følgende betingelser ligeledes være opfyldt:

i) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning

ii) for indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen forelægger genforsikringsselskabet med henblik på godkendelse de kompetente myndigheder en plan over, hvorledes den faktiske solvensmargen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af den faktiske solvensmargen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives af det emitterende genforsikringsselskab, og dets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau

iii) for indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som et element i den faktiske solvensmargen, eller medmindre de kompetente myndigheders forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde underretter genforsikringsselskabet mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling de kompetente myndigheder med angivelse af den faktiske solvensmargen og den obligatoriske solvensmargen før og efter denne tilbagebetaling. De kompetente myndigheder kan kun give tilladelse til tilbagebetaling af sådanne midler, hvis genforsikringsselskabets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau

iv) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af genforsikringsselskabet, skal tilbagebetales inden de aftalte forfaldsdatoer

v) låneaftalen kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvendinger mod ændringen

b) værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter — herunder andre kumulative præferenceaktier end de i litra a) omhandlede — op til 50 % af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen for alle de værdipapirer og al den ansvarlige indskudskapital, der er omhandlet i litra a), forudsat at de opfylder følgende betingelser:

▼B

i) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse

ii) aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give genforsikringsselskabet mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden

iii) långiverens krav mod genforsikringsselskabet skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld

iv) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne anvendes til dækning af tabene, samtidig med at genforsikringsselskabet skal kunne fortsætte sin virksomhed

v) kun faktisk indbetalte beløb må tages i betragtning.

4. Efter ansøgning og dokumentation herfor fra genforsikringsselskabet rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indvilligelse kan den faktiske solvensmargen også bestå af følgende:

a) halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25 % af denne kapital eller fond, op til 50 % af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen

b) ekstrabidrag, som gensidige og gensidiglignende skadesforsikringsselskaber med variable bidrag kan kræve af deltagerne i hvert regnskabsår, med et beløb på op til halvdelen af forskellen mellem de maksimale bidrag og de faktisk opkrævede bidrag; disse mulige ekstrabidrag kan dog ikke dække mere end 50 % af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen. De kompetente nationale myndigheder udarbejder retningslinjer, der fastsætter, på hvilke betingelser ekstrabidrag kan accepteres

c) de skjulte nettoreserver, der er opstået som følge af ansættelsen af aktiver, i det omfang sådanne skjulte nettoreserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde.

5. Derudover kan den faktiske solvensmargen for livsgenforsikring efter ansøgning og dokumentation herfor fra genforsikringsselskabet rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indvilligelse bestå af følgende:

a) indtil den 31. december 2009, et beløb, der svarer til 50 % af selskabets fremtidige overskud, men som ikke overstiger 25 % af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen; størrelsen af det fremtidige overskud bestemmes ved at multiplicere det skønnede årlige overskud med en faktor, der er udtryk for kontrakternes gennemsnitlige restvarighed; denne faktor kan ikke overstige 6; det skønnede årlige overskud kan ikke overstige det aritmetiske gennemsnit af det i løbet af de seneste fem år opnåede overskud inden for de i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2002/83/EF opregnede former for virksomhed.

▼B

De kompetente myndigheder kan kun godkende medregning af et sådant beløb i forbindelse med den faktiske solvensmargen:

i) hvis de kompetente myndigheder får forelagt en aktuarrapport, der underbygger sandsynligheden for sådanne overskud i fremtiden, og

ii) for så vidt den del af det fremtidige overskud, der følger af de i stk. 4, litra c), omhandlede skjulte nettoreserver, ikke allerede er medregnet

b) såfremt der ikke anvendes zillmering, eller såfremt der anvendes zillmering, som ikke når op på de akkvisitionstillæg, som indgår i præmien: forskellen mellem den præmiehensættelse, der ikke er zillmeret eller delvis zillmeret, og en præmiehensættelse, der er zillmeret med en zillmeringssats, der er lig med de akkvisitionstillæg, som indgår i præmien; dette beløb må dog ikke overstige 3,5 % af summen af forskellen mellem livsgenforsikringskapitalerne og præmiehensættelserne for alle de kontrakter, hvor zillmering er mulig; denne forskel nedsættes med et beløb, som svarer til eventuelle ikke afskrevne akkvisitionstillæg, der er opført som et aktiv.

6. Ændringer af denne artikels stk. 1-5, som foretages for at tage hensyn til en udvikling, der begrunder en teknisk tilpasning af de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, vedtages efter proceduren i artikel 55, stk. 2.

Afdeling 2

Obligatorisk solvensmargen

Artikel 37

Obligatorisk solvensmargen for skadesgenforsikringsvirksomhed

1. Den obligatoriske solvensmargen bestemmes i forhold til enten det årlige præmie- eller bidragsbeløb eller til gennemsnittet af skader i de tre sidste regnskabsår.

Såfremt genforsikringsselskaber hovedsagelig kun dækker en eller flere af følgende risici: kredit-, storm-, hagl- og frostrisici, tages der dog hensyn til de sidste syv regnskabsår som referenceperiode for gennemsnittet af skader.

2. Med forbehold af artikel 40 skal størrelsen af den obligatoriske solvensmargen svare til den højeste af de to resultater i stk. 3 og 4 i denne artikel.

3. De præmier eller bidrag, der benyttes, skal være den største af følgende størrelser: bruttoværdien af de tegnede præmier eller bidrag som beregnet nedenfor eller bruttoværdien af de optjente præmier eller bidrag.

Præmier eller bidrag for klasserne 11, 12 og 13 i punkt A i bilaget til direktiv 73/239/EØF forhøjes med 50 %.

▼B

Præmier eller bidrag for andre klasser end klasserne 11, 12, og 13 i punkt A i bilaget til direktiv 73/239/EØF kan forhøjes med op til 50 % for specifikke genforsikringsaktiviteter eller kontrakttyper for at tage højde for disse aktiviteters eller kontrakters særlige karakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 55, stk. 2, i dette direktiv. De præmier eller bidrag, inklusive accessoriske tillæg, der er modtaget for genforsikringsvirksomhed i løbet af det sidste regnskabsår, lægges sammen.

Herfra fradrages det samlede beløb for de i løbet af det sidste regnskabsår annullerede præmier eller bidrag samt det samlede beløb for skatter og afgifter af de præmier og bidrag, der indgår i den samlede indtægt.

Det således fremkomne beløb deles i to rater, hvoraf den første går op til 50 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb; der beregnes brøkdele på henholdsvis 18 % og 16 % af disse rater, som lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de erstatningsudgifter, der påhviler genforsikringsselskabet efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med retrocession, og bruttoerstatningsudgifterne; dette forhold må i intet tilfælde være lavere end 50 %. Efter ansøgning bilagt dokumentation fra genforsikringsselskabet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds tilladelse kan inddrivelige beløb fra de special purpose vehicles, der henvises til i artikel 46, trækkes fra som retrocession.

Der kan med de kompetente myndigheders godkendelse benyttes statistiske metoder til at fordele præmier eller bidrag.

4. Skadesgrundlaget beregnes på følgende måde, idet erstatningsudgifter, hensættelser og regresbeløb forhøjes med 50 % for klasserne 11, 12 og 13 i punkt A i bilaget til direktiv 73/239/EØF.

Erstatningsudgifter, hensættelser og regresbeløb for andre klasser end klasserne 11, 12 og 13 i punkt A i bilaget til direktiv 73/239/EØF kan forhøjes med op til 50 % for specifikke genforsikringsaktiviteter eller kontrakttyper for at tage højde for disse aktiviteters eller kontrakters særlige karakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 55, stk. 2, i dette direktiv.

Erstatningsudgifterne uden fradrag af erstatningsudgifter, der bæres af retrocessionærer i de perioder, der er anført i stk. 1, lægges sammen.

Hertil lægges beløbet for udestående erstatningshensættelser opgjort ved det seneste regnskabsårs afslutning.

Herfra fradrages de regresbeløb, der er modtaget i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder.

▼B

Fra det derefter resterende beløb fradrages beløbet for udestående erstatningshensættelser opgjort ved begyndelsen af det andet regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår. Hvis referenceperioden efter stk. 1 er syv år, fradrages beløbet for udestående erstatningshensættelser opgjort ved begyndelsen af det sjette regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår.

En tredjedel eller en syvendedel af det således beregnede beløb alt efter, hvilken referenceperiode der fastsættes i stk. 1, deles i to rater, hvoraf den første går op til 35 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb; der beregnes brøkdele på henholdsvis 26 % og 23 % af disse rater, som lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de erstatningsbetalinger, der påhviler genforsikringsselskabet efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med retrocession, og bruttoerstatningsbetalingerne; dette forhold må i intet tilfælde være lavere end 50 %. Efter ansøgning bilagt dokumentation fra genforsikringsselskabet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds tilladelse kan inddrivelige beløb fra de special purpose vehicles, der henvises til i artikel 46, trækkes fra som retrocession.

Der kan med de kompetente myndigheders godkendelse benyttes statistiske metoder til at fordele erstatningsbetalinger, erstatningshensættelser og regresbeløb.

5. Hvis den obligatoriske solvensmargen som beregnet i stk. 2, 3 og 4 er lavere end den obligatoriske solvensmargen for det foregående år, er den obligatoriske solvensmargen mindst lig med den obligatoriske solvensmargen for det foregående år multipliceret med forholdet mellem de forsikringsmæssige hensættelser til udestående erstatningsbetalinger ved det sidste regnskabsårs afslutning og de forsikringsmæssige hensættelser til udestående erstatningsbetalinger ved det sidste regnskabsårs begyndelse. Ved disse beregninger beregnes de forsikringsmæssige hensættelser uden at medregne retrocession, men forholdet må i intet tilfælde være højere end 1.

6. De brøkdele, der gælder for de dele, der er omhandlet i femte afsnit i stk. 3 og syvende afsnit i stk. 4, reduceres hver til en tredjedel, når der er tale om genforsikring af sundhedsforsikring baseret på et tilsvarende teknisk grundlag som livsforsikring, hvis

a) de opkrævede præmier beregnes på grundlag af sygelighedstavler efter de matematiske metoder, der anvendes inden for forsikring

b) der oprettes en hensættelse for stigende alder

c) der opkræves et præmietillæg for at skabe en sikkerhedsmargen af en passende størrelse

d) forsikringsselskabet senest kan opsige kontrakten før udløbet af det tredje forsikringsår

▼B

e) kontrakten åbner mulighed for at hæve præmierne eller nedsætte ydelserne for løbende kontrakter.

Artikel 38

Obligatorisk solvensmargen for livsgenforsikringsvirksomhed

1. Den obligatoriske solvensmargen for livsgenforsikringsvirksomhed fastsættes i henhold til artikel 37.

2. Uanset stk. 1 i denne artikel kan hjemlandet beslutte, at den obligatoriske solvensmargen for genforsikringsklasser inden for forsikringsvirksomhed, som er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2002/83/EF, som er knyttet til investeringsfonde eller forsikring med ret til bonus for de operationer, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b) og artikel 2, stk. 2, litra b), c), d) og e) i direktiv 2002/83/EF, skal fastsættes i henhold til artikel 28 i direktiv 2002/83/EF.

Artikel 39

Obligatorisk solvensmargen for genforsikringsselskaber, som udøver skades- og livsgenforsikringsvirksomhed samtidig

1. Hjemlandet skal kræve, at genforsikringsselskaber, som både udøver skadesgenforsikringsvirksomhed og livsgenforsikringsvirksomhed, har en faktisk solvensmargen, som dækker den samlede sum af den obligatoriske solvensmargen for både skades- og livsgenforsikringsvirksomheden, som denne er fastsat i henhold til henholdsvis artikel 37 og 38.

2. Når den faktiske solvensmargen ikke op på det i stk. 1 i denne artikel krævede niveau, anvender de kompetente myndigheder de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 42 og 43.

Afdeling 3

Garantifond

Artikel 40

Garantifondens størrelse

1. En tredjedel af den obligatoriske solvensmargen, som denne er fastsat i artikel 37, 38 og 39, udgør garantifonden. Den består af de elementer, der er nævnt i artikel 36, stk. 1, 2 og 3, og — med samtykke fra hjemlandets kompetente myndighed — artikel 36, stk. 4, litra c).

2. Garantifonden skal være på mindst 3 000 000 EUR.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at for captive-genforsikringsselskaber må minimumsgarantifonden ikke være mindre end 1 000 000 EUR.

▼B

Artikel 41

Revision af garantifondens størrelse

1. Det beløb i euro, der er fastsat i artikel 40, stk. 2, tages årligt og første gang 10 december 2007 op til revision for at tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks, der omfatter alle medlemsstater og offentliggøres af Eurostat.

Beløbene tilpasses automatisk ved at forhøje grundbeløbet i euro med den procentuelle ændring i ovennævnte indeks, der er sket i perioden mellem dette direktivs ikrafttræden og justeringstidspunktet, og afrunde beløbet opad til et multiplum af 100 000 EUR.

Hvis ændringen siden sidste tilpasning er mindre end 5 %, foretages ingen tilpasning.

2. Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og Rådet om revisionen og det tilpassede beløb, der er nævnt i stk. 1.

KAPITEL 4

Genforsikringsselskaber i vanskeligheder eller med uregelmæssige forhold og tilbagekaldelse af tilladelse

Artikel 42

Genforsikringsselskaber i vanskeligheder

1. Hvis et genforsikringsselskab ikke efterkommer artikel 32, kan den kompetente myndighed i selskabets hjemland forbyde fri rådighed over aktiverne efter at have underrettet de kompetente myndigheder i værtslandene herom.

2. Med henblik på genoprettelse af den finansielle situation i et genforsikringsselskab, hvis solvensmargen ikke længere udgør det minimum, der er foreskrevet i artikel 37, 38 og 39, kræver den kompetente myndighed i hjemlandet en finansiel genopretningsplan, der skal forelægges den til godkendelse.

Den kompetente myndighed kan undtagelsesvis, hvis den er af den opfattelse, at selskabets finansielle situation vil forværres yderligere, desuden begrænse eller forbyde den frie rådighed over genforsikringsselskabets aktiver. Den underretter i så fald myndighederne i de andre medlemsstater, på hvis område genforsikringsselskabet udøver sin virksomhed, om alle trufne foranstaltninger, og disse myndigheder træffer på den første myndigheds anmodning de samme foranstaltninger som denne.

3. Hvis solvensmargenen ikke længere når den i artikel 40 definerede garantifond, kræver den kompetente myndighed i hjemlandet af genforsikringsselskabet en kortfristet finansieringsplan, der skal forelægges den til godkendelse.

▼B

Den kan endvidere begrænse eller forbyde den frie rådighed over genforsikringsselskabets aktiver. Den underretter myndighederne i alle de øvrige medlemsstater, og sidstnævnte myndigheder træffer på den første myndigheds anmodning de samme foranstaltninger som denne.

4. Hver medlemsstat vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for, at den i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3, efter anmodning fra genforsikringsselskabets hjemland og i overensstemmelse med sin nationale lovgivning kan forbyde den frie rådighed over de aktiver, der befinder sig på dens område; hjemlandet skal angive, hvilke aktiver der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

Artikel 43

Finansiel genopretningsplan

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at stille krav om en finansiel genopretningsplan for genforsikringsselskaber, hvor de kompetente myndigheder finder, at selskabernes forpligtelser som følge af genforsikringskontrakter er i fare.

2. Den finansielle genopretningsplan skal for de følgende tre regnskabsår mindst indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende:

a) de anslåede administrationsomkostninger, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner

b) en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med overtagelse af genforsikring såvel som afgivelse i genforsikring

c) en prognosticeret balance

d) skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af forpligtelser og den obligatoriske solvensmargen

e) den generelle retrocessionspolitik.

3. Hvis et genforsikringsselskabs finansielle situation forværres, og selskabets kontraktuelle forpligtelser er i fare, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge genforsikringsselskabet at have en højere obligatorisk solvensmargen, så det sikres, at selskabet er i stand til at opfylde solvenskravene i den nærmeste fremtid. Niveauet for denne højere obligatoriske solvensmargen baseres på en finansiel genopretningsplan som omhandlet i stk. 1.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at nedjustere alle de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, særlig når der har været en betydelig ændring i disse elementers markedsværdi siden det seneste regnskabsårs afslutning.

▼B

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at mindske reduktionen på basis af retrocession af solvensmargenen som fastsat i artikel 37, 38 og 39, når:

a) karakteren eller kvaliteten af en retrocessionskontrakt er ændret betydeligt siden det foregående regnskabsår

b) der ikke er nogen risikooverførsel eller kun en begrænset risikooverførsel inden for rammerne af retrocessionskontrakten.

6. Hvis de kompetente myndigheder har krævet en finansiel genopretningsplan for genforsikringsselskabet i henhold til stk. 1 i denne artikel, undlader de at udstede godkendelsescertifikat i henhold til artikel 18, så længe de er af den opfattelse, at dets forpligtelser som følge af genforsikringskontrakter er i fare, jf. omtalte stk. 1.

Artikel 44

Tilbagekaldelse af tilladelser

1. En tilladelse, der er meddelt et genforsikringsselskab af den kompetente myndighed i hjemlandet, kan tilbagekaldes af denne myndighed, hvis selskabet:

a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over 6 måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelsen i sådanne tilfælde uden videre bortfalder

b) ikke længere opfylder adgangsbetingelserne

c) ikke inden for de indrømmede frister har kunnet gennemføre de foranstaltninger, der er fastsat i en krævet genopretningsplan eller finansieringsplan som omhandlet i artikel 42

d) groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler det i medfør af de bestemmelser, som gælder for det.

I tilfælde af tilbagekaldelse eller bortfald af tilladelsen underretter den kompetente myndighed i hjemlandet de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater herom, og disse skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre det pågældende genforsikringsselskab i at påbegynde nye forretninger på deres område i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

2. Enhver beslutning om tilbagekaldelse af en tilladelse skal udførligt begrundes og meddeles det pågældende genforsikringsselskab.

AFSNIT IV

BESTEMMELSER OM FINITE REINSURANCE OG SPECIAL PURPOSE VEHICLES

Artikel 45

Finite reinsurance

1. Hjemlandet kan fastsætte specifikke bestemmelser om finite reinsurance, hvad angår:

— obligatoriske betingelser for medtagelse i alle udstedte kontrakter

▼B

— sunde administrative procedurer og regnskabsprocedurer, tilstrækkelige interne kontrolmekanismer og krav til risikostyring

— krav til regnskabsføring, forsigtigheds- og statistiske oplysninger

— afsættelse af forsikringsmæssige hensættelser for at sikre, at de er tilstrækkelige, pålidelige og objektive

— investering af aktiver til at dække over forsikringsmæssige hensættelser med henblik på at sikre, at der tages hensyn til den type aktiviteter, som forsikringsselskabet udfører, især arten, størrelsen og varigheden af de forventede erstatningsbetalinger, med henblik på at sikre tilstrækkelighed, likviditet, sikkerhed, rentabilitet og matching i dets aktiver

— bestemmelser, der vedrører den faktiske solvensmargen, den obligatoriske solvensmargen og den minimumsgarantifond, som genforsikringsselskabet skal bevare af hensyn til finite reinsurance-aktiviteter.

2. Af gennemsigtighedshensyn skal medlemsstaterne straks sende teksten med enhver foranstaltning, der er indført i deres nationale lovgivning med henblik på stk. 1, til Kommissionen.

Artikel 46

Special purpose vehicles

1. Hvis en medlemsstat beslutter at tillade, at der i landet stiftes special purpose vehicles inden for rammerne af dette direktiv, skal der kræves forudgående administrativ tilladelse hertil.

2. Den medlemsstat, som en special purpose vehicle er stiftet i, skal fastsætte bestemmelserne for udførelsen af aktiviteterne i en sådan virksomhed. Medlemsstaten skal især fastsætte bestemmelserne for:

— tilladelsens omfang

— obligatoriske bestemmelser for medtagelse i alle udstedte kontrakter

— det gode omdømme og tilstrækkelige faglige kvalifikationer hos lederne af en special purpose vehicle

— krav til egnethed og hæderlighed blandt aktionærer og medlemmer med kvalificeret deltagelse i en special purpose vehicle

— sunde administrative procedurer og regnskabsprocedurer, tilstrækkelige interne kontrolmekanismer og krav til risikostyring

— krav til regnskabsføring, forsigtigheds- og statistiske oplysninger

— solvenskrav til special purpose vehicles.

▼B

3. Af gennemsigtighedshensyn skal medlemsstaterne straks sende teksten med enhver foranstaltning, der er indført i deres nationale lovgivning med henblik på stk. 2, til Kommissionen.

AFSNIT V

BESTEMMELSER VEDRØRENDE FRI ETABLERINGSRET OG FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

Artikel 47

Genforsikringsselskaber, der ikke efterkommer retsregler

1. Hvis de kompetente myndigheder i en medlemsstat konstaterer, at et genforsikringsselskab, der på denne medlemsstats område har en filial eller driver virksomhed i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, ikke efterkommer de retsregler i nævnte medlemsstat, der gælder for det, kræver de, at det pågældende genforsikringsselskab bringer disse uregelmæssige forhold til ophør. Samtidig skal de forelægge disse forhold for den kompetente myndighed i hjemlandet.

Hvis genforsikringsselskabet trods de foranstaltninger, der er truffet af den kompetente myndighed i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige, fortsat overtræder de retsregler, der gælder for det i værtslandet, kan denne, efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet meddelelse herom, træffe egnede foranstaltninger for at forhindre eller straffe yderligere overtrædelser og, såfremt det er strengt nødvendigt, forbyde selskabet at indgå nye genforsikringsaftaler på sit område. Medlemsstaterne sikrer, at det på deres område er muligt at forkynde de retsdokumenter, der er nødvendige for sådanne foranstaltninger, for genforsikringsselskaberne.

2. Enhver foranstaltning, der træffes i henhold til stk. 1, og som omfatter sanktioner eller begrænsninger i udøvelsen af genforsikringsvirksomhed, skal behørigt begrundes og meddeles det pågældende genforsikringsselskab.

Artikel 48

Likvidation

Træder et genforsikringsselskab i likvidation, skal forpligtelserne i forbindelse med kontrakter, der er indgået gennem en filial eller i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, opfyldes på samme måde som forpligtelserne i forbindelse med dette selskabs andre genforsikringskontrakter.

AFSNIT VI

GENFORSIKRINGSSELSKABER MED HJEMSTED UDEN FOR FÆLLESSKABET, SOM UDØVER GENFORSIKRINGSVIRKSOMHED I FÆLLESSKABET

Artikel 49

Principper og betingelser for udøvelse af genforsikringsvirksomhed

En medlemsstat må ikke på genforsikringsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet, som påbegynder eller udøver genforsikringsvirksomhed på dens område, anvende bestemmelser,

▼B

som indebærer en gunstigere behandling end den, der gives genforsikringsselskaber, som har deres vedtægtsmæssige hjemsted i den pågældende medlemsstat.

Artikel 50

Aftaler med tredjelande

1. Kommissionen kan fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan tilsynet skal anvendes på:

a) genforsikringsselskaber, som har deres hjemsted i et tredjeland og udøver genforsikringsvirksomhed i Fællesskabet

b) genforsikringsselskaber, som har deres hjemsted i Fællesskabet og udøver genforsikringsvirksomhed i et tredjeland.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal bl.a. bestræbe sig på at sikre en effektiv markedsadgang på basis af ækvivalens i den forsigtighedsbaserede regulering for genforsikringsselskaber på hver kontraherende parts område og gensidig anerkendelse af tilsynsregler og tilsynspraksis i forbindelse med genforsikring. De skal også bestræbe sig på at sikre, at:

a) medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indhente de nødvendige oplysninger for tilsynet med genforsikringsselskaber, som har hjemsted i Fællesskabet og udøver virksomhed på de pågældende tredjelandes område

b) tredjelandes kompetente myndigheder kan indhente de nødvendige oplysninger for tilsynet med genforsikringsselskaber, som har hjemsted på deres område og udøver virksomhed i Fællesskabet.

3. Med forbehold af traktatens artikel 300, stk. 1 og 2, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsorienterede Pensioner udfaldet af de i stk. 1 i denne artikel omhandlede forhandlinger og den heraf opståede situation.

AFSNIT VII

REGLER FOR DATTERSELSKABER AF ET MODERSELSKAB, DER HENHØRER UNDER ET TREDJELANDS RET, OG FOR ET SÅDANT MODERSELSKABS ERHVERVELSE AF KAPITALANDELE

Artikel 51

Medlemsstaternes underretning af Kommissionen

Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter Kommissionen og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om

a) enhver meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under et tredjelands ret

▼B

b) et sådant moderselskabs erhvervelse af kapitalandele i et genforsikringsselsskab i Fællesskabet, som bevirker, at dette bliver dets datterselskab.

Når der, som nævnt i litra a), er meddelt tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab under et eller flere moderselskaber, som hører under et tredjelands ret, skal koncernens opbygning angives i den anmeldelse, de kompetente myndigheder indgiver til Kommissionen.

Artikel 52

Tredjelandes behandling af genforsikringsselskaber fra Fællesskabet

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres genforsikringsselskaber har mødt i forbindelse med etablering eller udøvelse af virksomhed i et tredjeland.

2. Kommissionen udarbejder med jævne mellemrum en rapport, hvori den ud fra de i stk. 3 omhandlede kriterier gennemgår behandlingen af EF-genforsikringsselskaber i tredjelande med hensyn til EF-genforsikringsselskabers etablering i tredjelande, deres erhvervelse af kapitalandele i genforsikringsselskaber i tredjelande, deres udøvelse af genforsikringsvirksomhed og deres grænseoverskridende levering af genforsikringsydelser fra Fællesskabet til tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, om nødvendigt ledsaget af passende forslag eller henstillinger.

3. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 2 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke indrømmer EF-genforsikringsselskaber en effektiv markedsadgang, kan Kommissionen forelægge Rådet henstillinger til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå forbedret markedsadgang for EF-genforsikringsselskaber.

4. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til enhver international aftale, navnlig i Verdenshandelsorganisationen.

AFSNIT VIII

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 53

Ret til domstolsprøvelse

Medlemsstaterne påser, at alle afgørelser, der træffes over for et genforsikringsselskab i henhold til de love og administrative bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, kan gøres til genstand for domstolsprøvelse.

Artikel 54

Samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen

1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden med henblik på at lette tilsynet med genforsikring i Fællesskabet og anvendelsen af dette direktiv.

▼B

2. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder snævert sammen med henblik på at lette tilsynet med genforsikring i Fællesskabet og undersøge de vanskeligheder, der måtte opstå ved anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 55

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsorienterede Pensioner.

▼M2

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

_____

▼B

Artikel 56

Gennemførelsesforanstaltninger

▼M2

Følgende gennemførelsesforanstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 55, stk. 2:

▼B

a) udvidelse af de i bilag I anførte retlige former

b) præcisering af de i artikel 36 opregnede elementer, der indgår i solvensmargenen, for at tage hensyn til udviklingen af nye finansielle instrumenter

c) forhøjelse med op til 50 % af de præmier og erstatningsudgifter, der ligger til grund for beregningen af den obligatoriske solvensmargen, jf. artikel 37, stk. 3 og 4, inden for andre forsikringsklasser end forsikringsklasserne 11, 12 og 13, der er anført i punkt A i bilaget til direktiv 73/239/EØF, for specifikke genforsikringsaktiviteter eller kontrakttyper for at tage højde for disse aktiviteters eller kontrakters særlige karakter

d) ændring af størrelsen af den i artikel 40, stk. 2, omhandlede minimumsgarantifond for at tage hensyn til den økonomiske og finansielle udvikling

e) præcisering af definitionerne i artikel 2 for at sikre ensartet gennemførelse af direktivet i hele Fællesskabet

▼M1

f) tilpasning af de i artikel 19a, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.

▼B

AFSNIT IX

ÆNDRINGER AF EKSISTERENDE DIREKTIVER

Artikel 57

Ændringer af direktiv 73/239/EØF

I direktiv 73/239/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 12a, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. De kompetente myndigheder i den anden berørte medlemsstat høres forud for meddelelse af tilladelse til et skadesforsikringsselskab, der er:

a) datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller

b) datterselskab af moderselskabet for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller

c) kontrolleret af samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

2 Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, der er ansvarlig for tilsynet med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et skadesforsikringsselskab, der er:

a) datterselskab af et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

c) kontrolleret af samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.«

2) I artikel 13, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Et forsikringsselskabs hjemland må ikke afvise en genforsikringskontrakt indgået af forsikringsselskabet med et genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (*), eller et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i henhold til nærværende direktiv eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikringsvirksomhed (**), af grunde, der direkte vedrører det pågældende genforsikringsselskabs eller forsikringsselskabs finansielle soliditet.

(*) EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.
(**) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9.«

3) Artikel 15, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Hjemlandet skal kræve, at alle forsikringsselskaber dækker de forsikringsmæssige hensættelser og udjævningshensættelser, der er nævnt i artikel 15a i dette direktiv, gennem kongruens, jf. artikel 6 i direktiv 88/357/EØF. Med hensyn til risici, der befinder sig inden

▼B

for Fællesskabet, skal disse aktiver placeres inden for Fællesskabet. Medlemsstater kan ikke kræve, at forsikringsselskaber placerer deres aktiver i en bestemt medlemsstat. Hjemlandet kan dog tillade en lempelse af bestemmelserne om placering af aktiver.

3. Medlemsstaterne må ikke med henblik på afsættelse af forsikringsmæssige hensættelser bevare eller indføre en ordning med bruttoreserver, som indebærer, at genforsikreren skal stille aktiver som sikkerhed for ikke optjente præmier og udestående erstatningshensættelser, hvis genforsikreren er et genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med direktiv 2005/68/EF, eller et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med nærværende direktiv eller direktiv 2002/83/EF.

Tillader hjemlandet, at forsikringsmæssige hensættelser dækkes af erstatningskrav over for en genforsikrer, som hverken er et genforsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i overensstemmelse med direktiv 2005/68/EF, eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i overensstemmelse med nærværende direktiv eller direktiv 2002/83/EF, skal det fastsætte betingelserne for tilladelsen af sådanne erstatningskrav.«

4) Artikel 16, stk. 2, ændres som følger:

a) Første afsnit, litra b), affattes således:

»b) reserver (lovmæssige og frie), der hverken modsvarer forpligtelser eller er klassificeret som udligningsreserver«

b) I fjerde afsnit affattes indledningen og litra a) således:

»Den faktiske solvensmargen skal også reduceres med følgende elementer:

a) kapitalinteresser, som forsikringsselskabet har i:

— forsikringsselskaber som defineret i artikel 6 i dette direktiv, artikel 4 i direktiv 2002/83/EF eller artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF

— genforsikringsselskaber som defineret i artikel 3 i direktiv 2005/68/EF, og tredjelandsgenforsikringsselskaber som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 98/78/EF

— forsikringsholdingselskaber som defineret i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

— kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF

— investeringsselskaber og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/22/EØF og i artikel 2, stk. 4 og 7, i Rådets direktiv 93/6/EØF.«

▼B

5) Artikel 16a ændres som følger:

a) Stk. 3, syvende afsnit, affattes således:

»Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelser, der påhviler virksomheden efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelsernes bruttobeløb; dette forhold kan i intet tilfælde være lavere end 50 %. Efter ansøgning vedlagt dokumentation fra forsikringsselskabet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds samtykke kan inddrivelige beløb fra special purpose vehicles, som der henvises til i artikel 46 i direktiv 2005/68/EF, trækkes fra som genforsikring.«

b) Stk. 4, syvende afsnit, affattes således:

»Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelser, der påhviler virksomheden efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelsernes bruttobeløb; dette forhold kan i intet tilfælde være lavere end 50 %. Efter ansøgning bilagt dokumentation fra forsikringsselskabet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indvilligelse kan inddrivelige beløb fra special purpose vehicles, som der henvises til i artikel 46 i direktiv 2005/68/EF, trækkes fra som retrocession.«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17b

1. Medlemsstaterne skal kræve, at forsikringsselskaber, der har hjemsted på deres område, og som driver genforsikringsaktiviteter, opretter en minimumsgarantifond for alle selskabets aktiviteter i overensstemmelse med artikel 40 i direktiv 2005/68/EF, når en af følgende betingelser er opfyldt:

a) de opkrævede genforsikringspræmier udgør mindst 10 % af dets samlede præmieindtægt

b) de opkrævede genforsikringspræmier overstiger 50 000 000 EUR

c) de forsikringsmæssige hensættelser som følge af dets genforsikringsvirksomhed udgør mindst 10 % af dets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

2. Medlemsstaterne kan for de forsikringsselskaber, der henvises til i stk. 1 i denne artikel, og som har hjemsted på deres område, vælge at gøre bestemmelserne i artikel 34 i direktiv 2005/68/EF om deres overtagelse af genforsikringer gældende, når en af betingelserne i nævnte stk. 1 er opfyldt.

▼B

I så fald skal den pågældende medlemsstat kræve, at alle aktiver, der benyttes af forsikringsselskabet til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, der svarer til dets overtagelser af genforsikring, øremærkes og administreres adskilt fra forsikringsselskabets direkte forsikringsaktiviteter uden mulighed for overførsel. I dette tilfælde, og kun hvad angår deres overtagelser af genforsikring, vil forsikringsselskaber ikke være underlagt artikel 20, 21 og 22 i direktiv 92/49/EØF (*) og bilag I til direktiv 88/357/EØF.

Medlemsstaterne skal sikre, at deres kompetente myndigheder kontrollerer adskillelsen i andet afsnit.

3. Såfremt Kommissionen i henhold til artikel 56, litra c), i direktiv 2005/68/EF beslutter at hæve de beløb, der anvendes til at beregne den krævede solvensmargen i henhold til artikel 37, stk. 3 og 4, i dette direktiv, skal medlemsstaterne, som der henvises til i stk. 1 i nærværende artikel, gøre bestemmelserne i nævnte direktivs artikel 35-39 om deres overtagelse af genforsikringsaktiviteter gældende for disse forsikringsselskaber.

(*) Rådets direktiv 92/49/EØF af 18.6.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EUT L 228 af 11.8.1992, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.«

7) Artikel 20a, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at mindske reduktionen på basis af genforsikring til solvensmargenen som fastsat i henhold til artikel 16a, hvor:

a) arten eller kvaliteten af genforsikringskontrakter er væsentligt ændret siden foregående regnskabsår

b) der er begrænset eller ingen risikooverførsel i genforsikringskontrakterne.«

Artikel 58

Ændring af direktiv 92/49/EØF

I direktiv 92/49/EØF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 15, stk. 1a, affattes således:

»1a. Hvis erhververen af de i stk. 1 i denne artikel omhandlede kapitalandele er et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller et moderselskab for et sådant selskab eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et sådant selskab, og hvis det selskab, som erhververen agter at deltage i, som følge af denne erhvervelse bliver et datterselskab af erhververen eller bliver omfattet af dennes kontrol, skal der foretages en vurdering af erhvervelsen i form af den i artikel 12a i direktiv 73/239/EØF nævnte forudgående høring.«

▼C1

2) Artikel 16, stk. 4, 5 og 5a, affattes således:

▼B

»4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 eller 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv:

— til undersøgelse af, om betingelserne for adgang til at udøve forsikringsvirksomhed er opfyldt, og for at lette tilsynet med selskabernes virksomhed, særlig med hensyn til forsikringsmæssige hensættelser, solvensmargen, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt interne kontrolmekanismer

— til pålæggelse af sanktioner

— hvis de kompetente myndigheders afgørelser indbringes for en højere administrativ myndighed, eller

▼C1

— i forbindelse med domstolsprøvelse i henhold til artikel 56 eller særbestemmelser i dette direktiv og andre direktiver, der er vedtaget vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskaber.

▼B

5. Stk. 1 og 4 er ikke til hinder for udveksling af oplysninger inden for samme medlemsstat, hvis der findes to eller flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, eller medlemsstaterne imellem, mellem de kompetente myndigheder og:

— de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne

— de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber og i andre lignende procedurer, og

— personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber,

med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver, eller med henblik på at give de organer, der forvalter tvangslikvidationsprocedurer eller garantiordninger, de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, er omfattet af den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

6. Uanset stk. 1-4 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og

— de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber og i andre lignende procedurer, eller

— de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, der står for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber, eller

— uafhængige aktuarer, der fører lovpligtigt tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, samt de organer, der fører tilsyn med disse aktuarer.

▼B

Medlemsstater, der udnytter muligheden i første afsnit, kræver mindst, at følgende betingelser er opfyldt:

— oplysningerne skal bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i første afsnit

— oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt

— stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder, organer eller personer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.«

3) Artikel 21, stk. 1, ændres som følger:

a) Indledningen affattes således:

»1. Hjemlandet må ikke udstede tilladelse til forsikringsselskaber til at dække deres forsikringsmæssige hensættelser og udjævningshensættelser med andre aktiver end dem, der hører under følgende kategorier:«

b) Del B, litra f), affattes således:

»f) gæld, der er skyldig af forsikringsselskaber, herunder genforsikringsselskabers andele af forsikringsmæssige hensættelser, og de special purpose vehicles, der er omtalt i artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (*).

_____

(*) EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.«

c) Tredje afsnit affattes således:

»Medtagelse af aktiver eller kategorier af aktiver i det første afsnit betyder ikke, at alle disse aktiver automatisk skal accepteres som dækning for forsikringsmæssige foranstaltninger. Hjemlandet skal fastsætte mere detaljerede regler for betingelserne for anvendelse af godkendte aktiver.«

4) Indledningen i artikel 22, stk. 1, affattes således:

»1. For så vidt gælder de aktiver, der dækker forsikringsmæssige foranstaltninger, skal hjemlandet kræve, at hvert forsikringsselskab maximalt investerer:«

Artikel 59

Ændringer af direktiv 98/78/EF

I direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

1) Direktivets titel affattes således:

»Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe«.

▼B

2) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Litra c), i), j) og k) affattes således:

c) »genforsikringsselskab«: et selskab, som har opnået administrativ tilladelse i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (*).

_____

(*) EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.

'i) »forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalandele i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikringsselskaber eller tredjelandsgenforsikringsselskaber, og mindst ét af disse datterselskaber er et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab i den betydning, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (*)

j) »blandet forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et forsikringsselskab, et tredjelandsforsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et tredjelandsgenforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i den betydning, der er fastsat i direktiv 2002/87/EF, og som har mindst ét datterselskab, der er et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab

k) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at føre tilsyn med forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber.

_____

(*) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1. Ændret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).'

b) Følgende litra l) tilføjes:

»l) »tredjelandsgenforsikringsselskab«: et selskab, som, hvis det havde sit vedtægtsmæssige hjemsted i Fællesskabet, skulle have en tilladelse i henhold til artikel 3 i direktiv 2005/68/EF.«

3) Artikel 2, 3 og 4 affattes således:

»Artikel 2

Anvendelse af supplerende tilsyn med forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber

1. Ud over bestemmelserne i direktiv 73/239/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikringsvirksomhed (*) og direktiv 2005/68/EF, som fastsætter reglerne for tilsynet med forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber, fastsætter medlemsstaterne, at der skal føres supplerende tilsyn med ethvert forsikringsselskab eller genforsikringsselskab,

▼B

som er et deltagende selskab i mindst ét forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller tredjelandsforsikringsselskab, som foreskrevet i artikel 5, 6, 8 og 9 i nærværende direktiv.

2. Ethvert forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab, skal underkastes supplerende tilsyn som foreskrevet i artikel 5, stk. 2, samt i artikel 6, 8 og 10.

3. Ethvert forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, hvis moderselskab er et blandet forsikringsholdingselskab, skal underkastes supplerende tilsyn som foreskrevet i artikel 5, stk. 2, samt i artikel 6 og 8.

Artikel 3

Omfanget af det supplerende tilsyn

1. Udøvelse af supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 2 indebærer på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion over for det enkelte tredjelandsforsikringsselskab, tredjelandsgenforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab.

2. Det supplerende tilsyn omfatter følgende selskaber omhandlet i artikel 5, 6, 8, 9 og 10:

— tilknyttede selskaber under forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet

— deltagende selskaber i forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet

— tilknyttede selskaber under et deltagende selskab i forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at det i artikel 2 omhandlede supplerende tilsyn ikke skal omfatte selskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, hvor der er retlige hindringer for fremskaffelse af de nødvendige oplysninger, jf. dog bilag I, punkt 2.5, og bilag II, punkt 4.

Desuden kan de kompetente myndigheder, der skal føre supplerende tilsyn, i hvert enkelt tilfælde beslutte, at et selskab ikke skal være omfattet af det i artikel 2 omhandlede supplerende tilsyn i følgende tilfælde:

— når det pågældende selskab kun er af ringe betydning set ud fra formålene med det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber

— når det under hensyntagen til formålene med det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at medtage det pågældende selskabs finansielle situation.

Artikel 4

Kompetente myndigheder, som skal føre supplerende tilsyn

1. Supplerende tilsyn føres af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har givet forsikringsselskabet eller

▼B

genforsikringsselskabet den i artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 4 i direktiv 2002/83/EF eller artikel 3 i direktiv 2005/68/EF omhandlede administrative tilladelse.

2. Hvis forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i to eller flere medlemsstater, har det samme forsikringsholdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab, tredjelandsgenforsikringsselskab eller blandede forsikringsholdingselskab som moderselskab, kan de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater aftale, hvem af dem der skal udøve det supplerende tilsyn.

3. Hvis der i en medlemsstat er mere end én myndighed, der er bemyndiget til at føre tilsyn med forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber, træffer denne medlemsstat de fornødne foranstaltninger til etablering af en samordning mellem disse myndigheder.

_____

(*) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.«

4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at kræve, at ethvert forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, som er underkastet supplerende tilsyn, har passende interne kontrolprocedurer for fremlæggelse af de data og oplysninger, der er relevante for at føre supplerende tilsyn.«

5) Artikel 6, 7 og 8 affattes således:

»Artikel 6

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne fastsætter, at deres kompetente myndigheder, der skal føre supplerende tilsyn, skal have adgang til alle oplysninger, som er relevante for at føre tilsyn med et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, der er underkastet supplerende tilsyn. De kompetente myndigheder må kun henvende sig direkte til de berørte selskaber, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, for at få de nødvendige oplysninger, hvis forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet er blevet anmodet om disse oplysninger og ikke har udleveret dem.

2. Medlemsstaterne sørger inden for deres område for, at deres kompetente myndigheder selv eller ved personer, de bemyndiger dertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, hos:

— det forsikringsselskab, der er underkastet supplerende tilsyn

— det genforsikringsselskab, der er underkastet supplerende tilsyn

— dette forsikringsselskabs datterselskaber

— dette genforsikringsselskabs datterselskaber

— dette forsikringsselskabs moderselskaber

— dette genforsikringsselskabs moderselskaber

▼B

— datterselskaber af et af dette forsikringsselskabs moderselskaber

— datterselskaber af et af dette genforsikringsselskabs moderselskaber.

3. Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af denne artikel i bestemte tilfælde at kontrollere vigtige oplysninger om et selskab, der er beliggende i en anden medlemsstat, og som er et tilknyttet forsikringsselskab under, et tilknyttet genforsikringsselskab under, et datterselskab af, et moderselskab for eller et datterselskab af et moderselskab for det forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, der er underkastet supplerende tilsyn, anmoder de de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol foretages. De myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne, enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller en anden sagkyndig foretage den.

Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i kontrollen, hvis den ikke selv foretager kontrollen.

Artikel 7

Samarbejde mellem de kompetente myndigheder

1. Når forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der direkte eller indirekte er tilknyttet hinanden eller har et fælles deltagende selskab, er etableret i forskellige medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i disse medlemsstater på anmodning udveksle alle de oplysninger, der er relevante for at muliggøre eller for at gøre det lettere at føre tilsyn i henhold til dette direktiv, og skal på eget initiativ meddele eventuelle oplysninger, der forekommer dem at være af betydning for de øvrige kompetente myndigheder.

2. Såfremt et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab og enten et kreditinstitut som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (*), eller et investeringsselskab som defineret i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (**), eller både et kreditinstitut og et investeringsselskab direkte eller indirekte er tilknyttet hinanden eller har et fælles deltagende selskab, skal de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med disse andre selskaber arbejde snævert sammen. Uden at dette berører disse myndigheders respektive beføjelser, udveksler de alle oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv, især i forbindelse med nærværende direktiv.

3. Oplysninger, der indhentes i henhold til dette direktiv, navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv, er undergivet tavshedspligt, jf. artikel 16 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) (***), artikel 16 i direktiv 2002/83/EF og artikel 24-30 i direktiv 2005/68/EF.

▼B

Artikel 8

Transaktioner inden for en gruppe

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at føre generelt tilsyn med transaktioner mellem:

a) et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab og:

   i) et tilknyttet selskab under forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet

   ii) et deltagende selskab i forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet

   iii) et tilknyttet selskab under et deltagende selskab i forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet

b) et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab og en fysisk person, der har en kapitalinteresse i:

   i) forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet eller et tilknyttet selskab under forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet

   ii) et deltagende selskab i forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet

   iii) et tilknyttet selskab under et deltagende selskab i forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet.

Disse transaktioner omfatter navnlig:

— lån

— garantier og anden ikke-balanceført virksomhed

— elementer, som kan indgå i solvensmargenen

— investeringer

— genforsikrings- og retrocessionsforretninger

— aftaler om omkostningsdeling.

2. Medlemsstaterne skal kræve, at forsikringsselskaberne og genforsikringsselskaberne har passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolprocedurer, herunder sunde rapporterings- og regnskabsprocedurer, som sætter dem i stand til på passende vis at identificere, måle, overvåge og kontrollere de i stk. 1 omhandlede transaktioner. Medlemsstaterne skal med henblik herpå kræve, at forsikringsselskaberne og genforsikringsselskaberne mindst en gang om året indberetter væsentlige transaktioner til de kompetente myndigheder. Disse procedurer underkastes de kompetente myndigheders kontrol.

Hvis det på grundlag af disse oplysninger viser sig, at et forsikringsselskabs eller genforsikringsselskabs solvenssituation er kritisk eller i fare for at blive det, træffer den kompetente myndighed passende foranstaltninger over for forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet.

(*) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

(**) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved direktiv 2002/87/EF.

(***) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.«

6) Artikel 9, stk. 3, affattes således:

▼B

»3. Hvis den i stk. 1 omhandlede beregning viser, at den korrigerede solvens er negativ, træffer de kompetente myndigheder passende foranstaltninger over for det pågældende forsikringsselskab eller genforsikringsselskab.«

7) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Forsikringsholdingselskaber, tredjelandsforsikringsselskaber og tredjelandsgenforsikringsselskaber«

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. I det i artikel 2, stk. 2, omhandlede tilfælde skal alle tilknyttede selskaber under forsikringsholdingselskabet, tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet medtages i beregningen som foreskrevet i bilag II.

3. Hvis de kompetente myndigheder på grundlag af denne beregning skønner, at solvenssituationen for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, der er et datterselskab under forsikringsholdingselskabet, tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet, er kritisk eller i fare for at blive det, træffer de passende foranstaltninger over for dette forsikringsselskab eller genforsikringsselskab.«

8) I artikel 10a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), erstattes af følgende:

»b) genforsikringsselskaber, der som deltagende selskaber har selskaber som omhandlet i artikel 2 med hovedkontor i et tredjeland

c) tredjelandsforsikringsselskaber eller tredjelandsgenforsikringsselskaber, der som deltagende selskaber har selskaber som omhandlet i artikel 2 med hovedkontor i Fællesskabet.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal navnlig sikre både:

a) at medlemsstaternes kompetente myndigheder er i stand til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber, der har hovedkontor i Fællesskabet, og som har datterselskaber eller besidder kapitalinteresser i selskaber uden for Fællesskabet, og

b) at tredjelandes kompetente myndigheder er i stand til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber, der har hovedkontor på deres område, og som har datterselskaber eller besidder kapitalinteresser i selskaber i en eller flere medlemsstater.«

9) Bilag I og II til direktiv 98/78/EF erstattes af teksten i bilag II til nærværende direktiv.

▼B

Artikel 60

Ændringer af direktiv 2002/83/EF

I direktiv 2002/83/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 1, indsættes følgende nye litra s):

»s) »genforsikringsselskab«: et genforsikringsselskab som defineret i artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (*).«

(*) EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Forudgående høring af de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater

1. Der skal finde forudgående høring sted af de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et livsforsikringsselskab, der:

a) enten er datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat, eller

b) er datterselskab af moderselskabet for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat, eller

c) kontrolleres af samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.

2. Der skal finde forudgående høring sted af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der fører tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, om meddelelse af tilladelse til et livsforsikringsselskab, der:

a) er datterselskab af et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der har fået tilladelse i Fællesskabet, eller

b) er datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der har fået tilladelse i Fællesskabet, eller

c) kontrolleres af samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der har fået tilladelse i Fællesskabet.

3. Der skal især finde høring sted af de i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder ved vurderingen af aktionærernes egnethed samt af omdømmet og erfaringerne hos direktørerne for et andet foretagende i samme koncern. Myndighederne udveksler alle oplysninger om aktionærers egnethed samt om direktørers omdømme og erfaringer, som har betydning for de øvrige involverede kompetente myndigheder, for meddelelsen af tilladelse og for den løbende vurdering af, om driftsbetingelserne er opfyldt.«

▼B

3) I artikel 10, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Et forsikringsselskabs hjemland må ikke afvise en genforsikringskontrakt indgået af forsikringsselskabet med et genforsikringsselskab, der har opnået tilladelse i henhold til direktiv 2005/68/EF, eller et forsikringsselskab, der har opnået tilladelse i henhold til direktiv 73/239/EØF eller nærværende direktiv, af grunde, der direkte vedrører det pågældende genforsikringsselskabs eller forsikringsselskabs finansielle soliditet.«

4) I artikel 15 indsættes følgende stykke:

»1a. Hvis erhververen af de i stk. 1 omhandlede kapitalandele er et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller et moderselskab for et sådant selskab eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et sådant selskab, og hvis det selskab, som erhververen overvejer at deltage i, som følge af denne erhvervelse bliver et datterselskab af erhververen eller bliver omfattet af dennes kontrol, skal der foretages en vurdering af erhvervelsen i form af den i artikel 9a nævnte forudgående høring.«

5) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4, 5 og 6 affattes således:

»4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 eller 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelse af deres hverv:

— til undersøgelse af, om betingelserne for adgang til at udøve forsikringsvirksomhed er opfyldt, og for at lette tilsynet med selskabernes virksomhed, særlig med hensyn til forsikringsmæssige hensættelser, solvensmargen, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt interne kontrolmekanismer, eller

— til pålæggelse af sanktioner, eller

— hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til en højere administrativ myndighed, eller

— i forbindelse med domstolsprøvelse i henhold til artikel 67 eller særbestemmelser i dette direktiv og andre direktiver, der er vedtaget vedrørende forsikrings- og genforsikringsselskaber.

5. Stk. 1 og 4 er ikke til hinder for udveksling af oplysninger inden for samme medlemsstat, hvis der findes to eller flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, eller medlemsstaterne imellem, mellem de kompetente myndigheder og:

— de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne

— de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber og i andre lignende procedurer, og

— personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber,

▼B

med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver, og med henblik på at give de organer, der forvalter tvangslikvidationsprocedurer eller garantiordninger de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, er omfattet af den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

6. Uanset stk. 1-4 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og

— de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber og i andre lignende procedurer, eller

— de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, der står for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber, eller

— uafhængige aktuarer, der fører lovpligtigt tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, samt de organer, der fører tilsyn med disse aktuarer.

Medlemsstater, der udnytter muligheden i første afsnit, kræver mindst, at følgende betingelser er opfyldt:

— Oplysningerne skal bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i første afsnit.

— Oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

— Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder, organer eller personer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.«

b) Stk. 8 affattes således:

»8. Stk. 1-7 er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver:

— centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder

— eventuelt andre offentlige myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med betalingssystemerne

oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver eller til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til stk. 4. Oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.«

▼B

6) Artikel 20, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne må ikke med henblik på oprettelse af forsikringsmæssige hensættelser bevare eller indføre en ordning med bruttoreserver, som indebærer, at genforsikreren, som har opnået tilladelse i overensstemmelse med direktiv 2005/68/EF, skal stille aktiver som sikkerhed for ikke optjente præmier og udestående erstatningshensættelser, hvis genforsikreren er et genforsikringsselskab eller et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med direktiv 73/239/EØF eller nærværende direktiv.

Tillader hjemlandet, at forsikringsmæssige hensættelser dækkes af erstatningskrav over for en genforsikrer, som hverken er et genforsikringsselskab, som har opnået tilladelse i overensstemmelse med direktiv 2005/68/EF, eller et forsikringsselskab, som har opnået tilladelse i overensstemmelse med direktiv 73/239/EØF eller nærværende direktiv, skal det fastsætte betingelserne for at acceptere sådanne erstatningskrav.«

7) Artikel 23 ændres som følger:

a) Stk. 1, del B, litra f), affattes således:

»f) gæld, der skyldes af genforsikringsselskaber, herunder genforsikringsselskabers andele af forsikringsmæssige hensættelser, og af special purpose vehicles, der er omtalt i artikel 46 i direktiv 2005/68/EF«

b) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Medtagelse af aktiver eller kategorier af aktiver i stk. 1 betyder ikke, at alle disse aktiver automatisk skal accepteres som dækning for forsikringsmæssige hensættelser. Hjemlandet skal fastsætte mere detaljerede regler for betingelserne for anvendelse af godkendte aktiver.«

8) I artikel 27, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Den faktiske solvensmargen skal også reduceres med følgende elementer:

a) kapitalinteresser, som forsikringsselskabet besidder i:

— forsikringsselskaber som defineret i artikel 4 i dette direktiv, artikel 6 i direktiv 73/239/EF eller artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe (*)

— genforsikringsselskaber som defineret i artikel 3 i direktiv 2005/68/EF, og tredjelandsgenforsikringsselskaber som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 98/78/EF

— forsikringsholdingselskaber som defineret i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

— kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (**)

— investeringsselskaber og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (***) og i artikel 2, stk. 4 og 7, i Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (****)

▼B

b) hvert af følgende elementer, som genforsikringsselskabet besidder i forhold til de i litra a) definerede virksomheder, hvori det besidder en kapitalandel:

— de i stk. 3 nævnte instrumenter

— de i artikel 16, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF nævnte instrumenter

— de i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF nævnte efterstillede fordringer og instrumenter.

Såfremt der midlertidigt besiddes kapitalandele i et andet kreditinstitut, investeringsselskab, finansieringsinstitut, forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab med henblik på at yde finansiel bistand til omorganisering og redning af det pågældende selskab, kan den kompetente myndighed frafalde bestemmelserne om fratrækning, der er omhandlet i litra a) og b) i tredje afsnit.

Som et alternativ til fratrækning af elementerne i litra a) og b) i tredje afsnit, som et forsikringsselskab måtte besidde i kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, kan medlemsstaterne tillade deres forsikringsselskaber med de fornødne tilpasninger at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (*****). Metode 1 (regnskabskonsolideringsmetoden) skal kun anvendes, hvis den kompetente myndighed har tiltro til omfanget af den integrerede forvaltning og interne kontrol vedrørende de enheder, som skal inkluderes i konsolideringen. Den metode, der vælges, skal anvendes ensartet over tid.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at med henblik på beregningen af solvensmargenen efter dette direktiv skal forsikringsselskaber, der er underlagt supplerende tilsyn i henhold til direktiv 98/78/EF eller supplerende tilsyn i henhold til direktiv 2002/87/EF, ikke nødvendigvis fratrække elementerne i litra a) og b) i tredje afsnit i nærværende artikel, som besiddes i kreditinstitutter, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, som er omfattet af det supplerende tilsyn. Med henblik på fratrækning af kapitalandele i henhold til dette afsnit skal der ved deltagelse forstås en deltagelse i den betydning, der er fastsat i artikel 1, litra f), i direktiv 98/78/EF.

(*) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).

(**) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

(***) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved direktiv 2002/87/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

(****) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.«

(*****) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF

▼B

9) Artikel 28, stk. 2, ændres som følger:

a) Litra a) affattes således:

»a) Første resultat:

Det tal, der svarer til 4 % af præmiehensættelserne, vedrørende direkte forsikringsvirksomhed og overtagelser af genforsikring uden fradrag af afgivelse i genforsikring, multipliceres med det forhold, der i det seneste regnskabsår bestod mellem præmiehensættelsernes samlede beløb, med fradrag af afgivelserne i genforsikring, og præmiehensættelsernes bruttobeløb. Dette forhold må under ingen omstændigheder være mindre end 85 %. Efter ansøgning bilagt dokumentation fra forsikringsselskabet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds samtykke kan inddrivelige beløb fra de special purpose vehicles, som der henvises til i artikel 46 i direktiv 2005/68/EF, trækkes fra som genforsikring.«

b) Litra b), første afsnit, affattes således:

»b) Andet resultat:

For de kontakter, hvor risikosummen ikke er negativ, multipliceres det tal, der udgør 0,3 % af risikosummen, som forsikringsselskabet har påtaget sig ansvaret for, med det forhold, der i det seneste regnskabsår bestod mellem størrelsen af den samlede risikosum, for hvilken selskabet forbliver ansvarligt efter afgivelse og retrocession i genforsikring, og den samlede risikosum uden fradrag af afgivelse i genforsikring. Dette forhold må under ingen omstændigheder være under 50 %. Efter ansøgning bilagt dokumentation fra forsikringsselskabet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds samtykke kan inddrivelige beløb fra de special purpose vehicles, som der henvises til i artikel 46 i direktiv 2005/68/EF, trækkes fra som genforsikring.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 28a

Solvensmargen for forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed

1. Medlemsstaterne skal på forsikringsselskaber, der har hjemsted på deres område, anvende bestemmelserne i artikel 35-39 i direktiv 2005/68/EF på deres overtagelser af genforsikring, når en af følgende betingelser er opfyldt:

a) De opkrævede genforsikringspræmier udgør mindst 10 % af deres samlede præmier.

b) De opkrævede genforsikringspræmier overstiger 50 000 000 EUR.

c) De forsikringsmæssige hensættelser som følge af deres genforsikringsvirksomhed udgør mindst 10 % af deres samlede forsikringsmæssige hensættelser.

▼B

2. Medlemsstaterne kan for de forsikringsselskaber, der henvises til i stk. 1 i denne artikel, og som har hjemsted på deres område, vælge at gøre bestemmelserne i artikel 34 i direktiv 2005/68/EF om deres overtagelse af genforsikringer gældende, når en af betingelserne i nævnte stk. 1 er opfyldt.

I så fald skal den pågældende medlemsstat kræve, at alle aktiver, der benyttes af forsikringsselskabet til at dække de forsikringsmæssige hensættelser, der svarer til dets overtagelser af genforsikring, skal øremærkes og administreres adskilt fra forsikringsselskabets direkte forsikringsaktiviteter uden mulighed for overførsel. I dette tilfælde, og kun hvad angår deres overtagelser af genforsikring, vil forsikringsselskaber ikke være underlagt artikel 22-26.

Medlemsstaterne skal sikre, at deres kompetente myndigheder kontrollerer den i andet afsnit fastsatte adskillelse.«

▼C1

11) Artikel 38, stk. 4, affattes således:

▼B

»4. Medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at mindske reduktionen på basis af genforsikring til solvensmargenen som fastsat i henhold til artikel 28, hvor:

a) arten og kvaliteten af genforsikringskontrakter er væsentligt ændret siden foregående regnskabsår

b) der er begrænset eller ingen risikooverførsel i genforsikringskontrakterne.«

AFSNIT X

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 61

Rettigheder erhvervet af eksisterende genforsikringsselskaber

1. Genforsikringsselskaber, som er omfattet af dette direktiv, og som i overensstemmelse med bestemmelserne i den medlemsstat, hvor de har hjemsted, har opnået tilladelse til at udøve genforsikringsvirksomhed inden 10. december 2005, anses for at have opnået tilladelse i overensstemmelse med artikel 3.

De er dog underlagt bestemmelserne i dette direktiv vedrørende udøvelse af genforsikringsvirksomhed og kravene i artikel 6, litra a), c) og d), artikel 7, 8 og 12 og artikel 32 til 41 fra den 10. december 2007.

2. Medlemsstaterne kan dog indrømme genforsikringsselskaber, jf. stk. 1, pr. den 10. december 2005 ikke opfylder bestemmelserne i artikel 6, litra a), artikel 7 og 8 samt artikel 32-40, en periode indtil den 10. december 2008 til at opfylde sådanne krav.

▼B

Artikel 62

Genforsikringsselskaber, som indstiller deres virksomhed

1. Genforsikringsselskaber, som den 10. december 2007 er ophørt med at indgå nye genforsikringskontrakter og udelukkende forvalter deres eksisterende portefølje med henblik på at indstille deres virksomhed, er ikke underlagt dette direktiv.

2. Medlemsstaterne udarbejder en liste over de heraf berørte genforsikringsselskaber og videregiver denne liste til alle de øvrige medlemsstater.

Artikel 63

Overgangsperiode for artikel 57, stk. 3, og 60, stk. 6

En medlemsstat kan udsætte gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 57, stk. 3, i dette direktiv om ændring af artikel 15, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF og af bestemmelsen i artikel 60, stk. 6, i dette direktiv indtil den 10. december 2008.

Artikel 64

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 10. december 2007. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 65

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 66

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

Genforsikringsselskabers form

— for Kongeriget Belgien: »société anonyme«/»naamloze vennootschap«, »société en commandite par actions«/»commanditaire vennootschap op aandelen«, »association d'assurance mutuelle«/»onderlinge verzekeringsvereniging«, »société coopérative«/»cooperatieve vennootschap«

— for Den Tjekkiske Republik: »akciová společnost«

— for Kongeriget Danmark: »aktieselskaber«, »gensidige selskaber«

— for Forbundsrepublikken Tyskland: »Aktiengesellschaft«, »Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit«, »Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen«

— for Republikken Estland: »aktsiaselts«

— for Den Hellenske Republik: »ανώνυμη εταιρία«, »αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός«

— for Kongeriget Spanien: »sociedad anónima«

— for Den Franske Republik: »société anonyme«, »société d'assurance mutuelle«, »institution de prévoyance régie par le code de la Sécurité Sociale«, »institution de prévoyance régie par le Code rural«, »mutuelle regie par le Code de la Mutualité«

▼M3

— for Republikken Kroatien: »dioničko društvo«

▼B

— for Irland: »incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited«

— for Den Italienske Republik: »società per azioni«

— for Republikken Cypern: »Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές« ή »Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση«

— for Republikken Letland: »akciju sabiedrība«, »sabiedrība ar ierobežotu atbildību«

— for Republikken Litauen: »akcinė bendrovė«, »uždaroji akcinė bendrovė«

— for Storhertugdømmet Luxembourg: »société anonyme«, »société en commandite par actions«, »association d'assurances mutuelles«, »société coopérative«

— for Republikken Ungarn: »biztosító részvénytársaság«, »biztosító szövetkezet«, »harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe«

— for Republikken Malta: »limited liability company/kumpannija tà responsabbiltà limitata«;

— for Kongeriget Nederlandene: »naamloze vennootschap«, »onderlinge waarborgmaatschappij«

— for Republikken Østrig: »Aktiengesellschaft«, »Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit«

— for Republikken Polen: »spółka akcyjna«, »towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych«

— for Den Portugisiske Republik: »sociedade anónima«, »mútua de seguros«

— for Republikken Slovenien: »delniška družba«

— for Den Slovakiske Republik: »akciová spoločnost«

▼B

— for Republikken Finland: »keskinäinen vakuutusyhtiö«/»ömsesidigt försäkringsbolag«, »vakuutusosakeyhtiö«/»försäkringsaktiebolag«, »vakuutusyhdistys«/»försäkringsförening«

— for Kongeriget Sverige: »försäkringsaktiebolag«, »ömsesidigt försäkringsbolag«

— for Det Forenede Kongerige: »Incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited«, »societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts«, »societies registered under the Friendly Societies Acts«, »the association of underwriters known as Lloyd's«.

▼B

BILAG II

Bilag I og II til direktiv 98/78/EF affattes således:

»BILAG I

BEREGNING AF DEN KORRIGEREDE SOLVENS FOR FORSIKRINGSSELSKABER OG GENFORSIKRINGSSELSKABER

1. VALG AF BEREGNINGSMETODE OG GENERELLE PRINCIPPER

A. Medlemsstaterne fastsætter, at beregningen af den korrigerede solvens for de forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, sker efter en af de i punkt 3 beskrevne metoder. En medlemsstat kan dog fastsætte, at de kompetente myndigheder kan tillade eller kræve, at der anvendes en anden af de i punkt 3 beskrevne metoder end den metode, medlemsstaten har valgt.

B. **Proportionalitet**

Ved beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab medtages den forholdsmæssige andel, som det deltagende selskab besidder i sine tilknyttede selskaber.

Ved »forholdsmæssig andel« forstås enten, hvis metode 1 eller 2 i punkt 3 anvendes, den del af den tegnede kapital, som direkte eller indirekte besiddes af det deltagende selskab, eller, hvis metode 3 i punkt 3 anvendes, de procentdele, der anvendes ved opstillingen af de konsoliderede regnskaber.

Er det tilknyttede selskab et datterselskab, som har et solvensunderskud, skal dog, uanset hvilken metode der anvendes, datterselskabets samlede solvensunderskud medregnes.

Hvis de kompetente myndigheder imidlertid mener, at et moderselskab, der besidder en kapitalandel, helt klart udelukkende hæfter for denne kapitalandel, kan disse kompetente myndigheder tillade, at datterselskabets solvensunderskud medregnes forholdsmæssigt.

Hvis der ikke er kapitaltilknytning mellem nogle af selskaberne i en forsikringsgruppe, fastsætter de kompetente myndigheder, hvilken forholdsmæssig andel der skal tages i betragtning.

C. **Eliminering af dobbelt anvendelse af solvensmargenelementer**

C.1. *Generel behandling af solvensmargenelementer*

Uanset hvilken metode, der anvendes ved beregningen af den korrigerede solvenssituation for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, skal dobbelt anvendelse af elementer, der kan indgå i solvensmargenen for de forskellige forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, som medtages i denne beregning, elimineres.

Med henblik herpå skal ved beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, såfremt anvendelsen af metoderne i punkt 3 ikke resulterer heri, følgende beløb elimineres:

— værdien af ethvert aktiv tilhørende forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet, der udgør finansierede elementer, som kan indgå i solvensmargenen for et tilknyttet forsikringsselskab eller genforsikringsselskab under forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet

▼B

— værdien af ethvert aktiv tilhørende et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab under forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet, der udgør finansierede elementer, som kan indgå i solvensmargenen for forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet

— værdien af ethvert aktiv tilhørende et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab under forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet, der udgør finansierede elementer, som kan indgå i solvensmargenen for ethvert andet tilknyttet forsikringsselskab eller tilknyttet genforsikringsselskab under forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet.

C.2. *Behandling af visse elementer*

Med forbehold af bestemmelserne i punkt C.1 må:

— hensættelser til bonus og fremtidige overskud i et tilknyttet livsforsikringsselskab eller et tilknyttet livsgenforsikringsselskab under det forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, for hvilket den korrigerede solvens beregnes, og

— tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele i et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab under det forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, for hvilket den korrigerede solvens beregnes,

kun indgå i beregningen, hvis de kan anvendes til dækning af solvensmargenkravet for det tilknyttede selskab. Dog skal alle tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele, der udgør en potentiel forpligtelse for det deltagende selskab, holdes uden for beregningen.

Alle tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele i det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab, der udgør en potentiel forpligtelse for et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab, holdes ligeledes uden for beregningen.

Alle tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele i et tilknyttet forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, der udgør en potentiel forpligtelse for et andet tilknyttet forsikringsselskab under det samme deltagende forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, holdes uden for beregningen.

C.3. *Overførsel*

Hvis de kompetente myndigheder finder, at visse andre elementer end de i punkt C.2 nævnte, der kan indgå i solvensmargenen for et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab, i virkeligheden ikke er til rådighed til dækning af solvensmargenkravet for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab, som den korrigerede solvens beregnes for, kan disse elementer kun medtages i beregningen, hvis de kan anvendes til dækning af solvensmargenkravet for det tilknyttede selskab.

C.4. Summen af de i punkt C.2 og C.3 nævnte elementer må ikke overstige solvensmargenkravet for det tilknyttede forsikringsselskab eller det tilknyttede genforsikringsselskab.

D. **Eliminering af kapital, der er skabt inden for en gruppe**

Ved beregningen af den korrigerede solvens tages der ikke hensyn til elementer, der kan indgå i solvensmargenen, og som hidrører fra indbyrdes finansiering mellem forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet og:

— et tilknyttet selskab

— et deltagende selskab

▼B

— et andet tilknyttet selskab under et af forsikringsselskabets eller genforsikringsselskabets deltagende selskaber.

Endvidere tages der ikke hensyn til elementer, som kan indgå i solvensmargenen for et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab under det forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, for hvilket den korrigerede solvens beregnes, når de hidrører fra indbyrdes finansiering med ethvert andet tilknyttet selskab under dette forsikringsselskab eller genforsikringsselskab.

Der er navnlig tale om indbyrdes finansiering, når et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab eller et af dets tilknyttede selskaber besidder andele i eller yder lån til et andet selskab, som direkte eller indirekte besidder et element, der kan indgå i det førstnævnte selskabs solvensmargen.

E. De kompetente myndigheder sørger for, at den korrigerede solvens beregnes med samme hyppighed som solvensmargenen for forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber i henhold til direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF. Værdien af aktiverne og passiverne opgøres i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF.

2. BEREGNINGSMETODERNES ANVENDELSE

2.1. **Tilknyttede forsikringsselskaber og tilknyttede genforsikringsselskaber**

Den korrigerede solvens beregnes i overensstemmelse med de generelle principper og metoder, der er fastlagt i dette bilag.

Har forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet mere end ét tilknyttet forsikringsselskab eller ét tilknyttet genforsikringsselskab, skal beregningen af den korrigerede solvens i forbindelse med alle metoderne foretages ved medtagelse af hvert af disse tilknyttede forsikringsselskaber eller tilknyttede genforsikringsselskaber.

I tilfælde af successive kapitalinteresser (f.eks. hvis et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab er deltagende selskab i et andet forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, som selv er deltagende selskab i et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab) skal beregningen af den korrigerede solvens foretages for hvert deltagende forsikringsselskab eller deltagende genforsikringsselskab, som har mindst ét tilknyttet forsikringsselskab eller ét tilknyttet genforsikringsselskab.

Medlemsstaterne kan undlade at beregne den korrigerede solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab:

— når selskabet er et tilknyttet selskab under et andet forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, der har opnået tilladelse i samme medlemsstat, og der ved beregningen af den korrigerede solvens for det deltagende forsikringsselskab eller genforsikringsselskab tages hensyn til dette tilknyttede selskab, eller

— når selskabet er et tilknyttet selskab under et forsikringsholdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i samme medlemsstat som forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet, og der ved beregningen tages hensyn til dette forsikringsholdingselskab og dette tilknyttede forsikringsselskab eller tilknyttede genforsikringsselskab.

▼B

Medlemsstaterne kan ligeledes undlade at beregne den korrigerende solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, når selskabet er et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab under et andet forsikringsselskab, under et genforsikringsselskab eller under et forsikringsholdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat, og de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder er blevet enige om at overlade det til den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat at føre supplerende tilsyn.

I alle tilfælde kan der kun gives dispensation, hvis de elementer, som kan indgå i solvensmargenen for de forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der tages hensyn til ved beregningen, er fordelt på passende vis mellem disse selskaber i overensstemmelse med de kompetente myndigheders krav.

Når et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat end det forsikringsselskab eller det genforsikringsselskab, den korrigerede solvens beregnes for, kan medlemsstaterne fastsætte, at der ved beregningen tages hensyn til det tilknyttede selskabs solvenssituation, således som den vurderes af denne anden medlemsstats kompetente myndigheder.

2.2. **Mellemliggende forsikringsholdingselskaber**

Ved beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, som gennem et forsikringsholdingselskab har en kapitalinteresse i et tilknyttet forsikringsselskab, i et tilknyttet genforsikringsselskab, i et tredjelandsforsikringsselskab eller i et tredjelandsgenforsikringsselskab, tages der hensyn til det mellemliggende forsikringsholdingselskabs situation. Udelukkende med henblik på denne beregning, som udføres i overensstemmelse med de generelle principper og metoder, der er beskrevet i dette bilag, behandles dette forsikringsholdingselskab som et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, for hvilket der gælder et solvenskrav på nul og de samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 16 i direktiv 73/239/EØF, i artikel 27 i direktiv 2002/83/EF eller i artikel 36 i direktiv 2005/68/EF for så vidt angår de elementer, som kan indgå i solvensmargenen.

2.3. **Tilknyttede tredjelandsforsikringsselskaber og tilknyttede tredjelandsgenforsikringsselskaber**

Ved beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, som er et deltagende selskab i et tredjelandsforsikringsselskab eller i et tredjelandsgenforsikringsselskab, sidestilles sidstnævnte selskab, udelukkende med henblik på denne beregning, med et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab, og der anvendes de generelle principper og metoder, der er beskrevet i dette bilag.

Når det tredjeland, hvor dette tilknyttede selskab har sit vedtægtsmæssige hjemsted, kræver, at selskabet opnår tilladelse, og pålægger det et krav om solvens mindst svarende til kravet i direktiv 73/239/EØF, 2002/83/EF eller 2005/68/EF på grund af elementerne til dækning af dette krav, kan medlemsstaterne imidlertid fastsætte, at der ved beregningen skal tages hensyn til det solvenskrav, det tilknyttede selskab skal opfylde, og til de elementer, der kan medtages, når det pågældende tredjelands krav i så henseende skal opfyldes.

2.4. **Tilknyttede kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter**

Ved beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, der er deltagende selskab i et kreditinstitut, investeringsselskab eller finansieringsinstitut, anvendes reglerne i artikel 16 i direktiv 73/239/EØF, artikel 27 i

▼B

direktiv 2002/83/EF og artikel 36 i direktiv 2005/68/EF om fratrækning af sådanne kapitalinteresser med de fornødne tilpasninger samt bestemmelserne om medlemsstaternes mulighed for under visse betingelser at tillade alternative metoder og at tillade, at sådanne kapitalinteresser ikke fratrækkes.

2.5. **Manglende nødvendige informationer**

Når de kompetente myndigheder, uanset årsagen, ikke kan få adgang til de oplysninger, som er nødvendige for beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, og som vedrører et tilknyttet selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat eller et tredjeland, trækkes dette selskabs bogførte værdi i det deltagende forsikringsselskab eller genforsikringsselskab fra de elementer, som kan indgå i den korrigerede solvensmargen. Overskud ved deltagelsen kan i så fald heller ikke komme i betragtning blandt de elementer, som kan indgå i den korrigerede solvensmargen.

3. BEREGNINGSMETODER

Metode 1: **Metode med fradrag og sammenlægning**

Den korrigerede solvens for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab er forskellen mellem:

i) summen af:

a) de elementer, som kan indgå i solvensmargenen for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab, og

b) det deltagende forsikringsselskabs eller det deltagende genforsikringsselskabs forholdsmæssige andel i de elementer, som kan indgå i det tilknyttede forsikringsselskabs eller det tilknyttede genforsikringsselskabs solvensmargen

og

ii) summen af:

a) det tilknyttede forsikringsselskabs eller det tilknyttede genforsikringsselskabs bogførte værdi i det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab

b) solvenskravet for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab og

c) den forholdsmæssige andel af solvenskravet for det tilknyttede forsikringsselskab eller det tilknyttede genforsikringsselskab.

Når kapitalinteresserne i det tilknyttede forsikringsselskab eller det tilknyttede genforsikringsselskab helt eller delvis indebærer et indirekte ejerskab, medregnes værdien af et sådant indirekte ejerskab under nr. ii), litra a), idet der tages hensyn til de relevante successive interesser, og under nr. i), litra b), og nr. ii), litra c), medregnes de tilsvarende forholdsmæssige andele i de elementer, som kan indgå i det tilknyttede forsikringsselskabs eller det tilknyttede genforsikringsselskabs solvensmargen.

Metode 2: **Metode med fradrag af krav**

Den korrigerede solvens for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab er forskellen mellem:

i) summen af de elementer, som kan indgå i solvensmargenen for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab

og

ii) summen af:

a) solvenskravet for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab og

▼B

b) den forholdsmæssige andel af solvenskravet for det tilknyttede forsikringsselskab eller det tilknyttede genforsikringsselskab.

Ved værdiansættelsen af de elementer, som kan indgå i solvensmargenen, opgøres kapitalinteresserne som beskrevet i dette direktiv efter den indre værdis metode i overensstemmelse med den fastsatte mulighed i artikel 59, stk. 2, litra b), i direktiv 78/660/EØF.

Metode 3: **Metode baseret på regnskabskonsolidering**

Beregningen af den korrigerede solvens for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab tager udgangspunkt i de konsoliderede regnskaber. Den korrigerede solvens for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab er forskellen mellem de elementer, som kan indgå i solvensmargenen, beregnet på grundlag af de konsoliderede regnskabsoplysninger, og

a) enten summen af solvenskravet for det deltagende forsikringsselskab eller det deltagende genforsikringsselskab og den forholdsmæssige andel af solvenskravene for de tilknyttede forsikringsselskaber eller de tilknyttede genforsikringsselskaber, som svarer til de fastsatte procentdele ved opstillingen af de konsoliderede regnskaber

b) eller solvenskravet beregnet på grundlag af de konsoliderede regnskabsoplysninger.

Bestemmelserne i direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF anvendes ved beregningen af de elementer, som kan indgå i solvensmargenen, og af solvenskravet på grundlag af de konsoliderede regnskabsoplysninger.

▼B

BILAG II

SUPPLERENDE TILSYN MED FORSIKRINGSSELSKABER OG GENFORSIKRINGSSELSKABER, DER ER DATTERSELSKABER AF ET FORSIKRINGSHOLDINGSELSKAB, TREDJELANDSFORSIKRINGSSELSKAB ELLER TREDJELANDSGENFORSIKRINGSSELSKAB

1. Er der tale om to eller flere af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, som er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab, og som har deres vedtægtsmæssige hjemsted i forskellige medlemsstater, sørger de kompetente myndigheder for, at den i dette bilag beskrevne metode anvendes på en sammenhængende måde.

   De kompetente myndigheder fører supplerende tilsyn med samme hyppighed, som de foretager beregningen af solvensmargenen for forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber i henhold til direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF.

2. Medlemsstaterne kan give afkald på den i dette bilag omhandlede beregning for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab:

   — hvis forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet er et tilknyttet selskab under et andet forsikringsselskab eller genforsikringsselskab og er medtaget i beregningen i henhold til dette bilag for dette andet selskab

   — hvis forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet og et eller flere andre forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i samme medlemsstat, har samme forsikringsholdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab som moderselskab, og forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet er medtaget i beregningen i henhold til dette bilag for et af disse andre selskaber

   — hvis forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet og et eller flere andre forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i andre medlemsstater, har samme forsikringsholdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab som moderselskab, og der er indgået en aftale i henhold til artikel 4, stk. 2, om, at en anden medlemsstats tilsynsmyndighed skal føre supplerende tilsyn i henhold til dette bilag.

   Er der tale om successive kapitalinteresser (f.eks. et forsikringsholdingselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab, der selv besiddes af et andet forsikringsholdingselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab), kan medlemsstaterne nøjes med at foretage beregningerne i henhold til dette bilag for forsikringsselskabets eller genforsikringsselskabets øverste moderselskab, der er et forsikringsholdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab.

3. De kompetente myndigheder sørger for, at der for forsikringsholdingselskabet, tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet foretages tilsvarende beregninger som dem, der er beskrevet i bilag I.

   Det vil sige, at de generelle principper og metoder, der er beskrevet i bilag I, anvendes i forbindelse med forsikringsholdingselskabet, tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet.

▼B

Udelukkende med henblik på denne beregning behandles moderselskabet som et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, for hvilket der gælder:

— et solvenskrav på nul, når der er tale om et forsikringsholdingselskab

— et solvenskrav, der fastsættes efter principperne i punkt 2.3 i bilag I, når der er tale om et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab

og de samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 16 i direktiv 73/239/EØF, artikel 27 i direktiv 2002/83/EF og artikel 36 i direktiv 2005/68/EF, med hensyn til de elementer, som kan indgå i solvensmargenen.

4. **Manglende nødvendige informationer**

Når de kompetente myndigheder, uanset årsagen, ikke kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige for den i dette bilag omhandlede beregning for et tilknyttet selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat eller et tredjeland, trækkes dette selskabs bogførte værdi i det deltagende selskab fra de elementer, som kan indgå i denne beregning. Overskud ved deltagelsen kan i så fald heller ikke komme i betragtning blandt de elementer, som kan indgå i denne beregning.«